

UREDBA SVETA (EU) št. 1024/2013**z dne 15. oktobra 2013****o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na
Evropsko centralno banko**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 127(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je v zadnjih desetletjih znatno napredovala pri vzpostavljanju notranjega trga bančnih storitev. Zato imajo v mnogih državah članicah bančne skupine s sedežem v drugih državah članicah pomemben tržni delež, kreditne institucije pa so svoje dejavnosti geografsko razpršile tako v euroobmočju kot v državah članicah, ki niso v njem.
- (2) Sedanja finančna in gospodarska kriza je pokazala, da razdrobljenost finančnega sektorja lahko ogrozi celovitost enotne valute in notranjega trga. Zato je bistvenega pomena, da se s poglobitvijo integracije bančnega nadzora Unija okrepi, da se ponovno vzpostavi finančna stabilnost in se položijo temelji za gospodarsko okrevanje.
- (3) Ohranjanje in krepitev notranjega trga bančnih storitev je bistvenega pomena za spodbujanje gospodarske rasti v Uniji in zadostnega financiranja realnega gospodarstva. To pa se kaže kot vedno bolj težavno. Dejstva kažejo, da se povezovanje bančnih trgov v Uniji ustavlja.
- (4) Obenem morajo nadzorni organi poleg tega, da se sprejme okrepljeni regulativni okvir Unije, okrepiti nadzorniške preglede, da bi upoštevali izkušnje iz

finančne krize v zadnjih letih, in biti sposobni nadzorovati izjemno zapletene ter med sabo povezane trge in institucije.

- (5) Nadzor nad posameznimi kreditnimi institucijami v Uniji je večinoma ostaja v nacionalni pristojnosti. Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da bi ohranili finančno stabilnost v Uniji in okrepili pozitivne učinke povezovanja trgov na rast in blaginjo, bi bilo torej treba okrepiti integracijo odgovornosti za nadzor. To je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino in njenim stanjem, prav tako bi to zmanjšalo nevarnost različnih razlag in protislovnih si odločitev na ravni posameznih subjektov.
- (6) Stabilnost kreditnih institucij je v mnogih primerih še vedno tesno povezana z državo članico, v kateri imajo sedež. Dvomi o vzdržnosti javnega dolga, obetih za gospodarsko rast in sposobnostih preživetja kreditnih institucij ustvarjajo negativne tržne trende, ki se medsebojno krepijo. To lahko ogrozi sposobnost preživetja nekaterih kreditnih institucij in stabilnost finančnega sistema v euroobmočju in Uniji v celoti ter bistveno obremeni že tako javne finance zadevnih držav članic.
- (7) Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ki je bil ustanovljen leta 2011 z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) ⁽¹⁾, in Evropski sistem finančnega nadzora (ESFS), ustanovljen s členom 2 navedene uredbe, členom 2 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ⁽²⁾ (EIOPA) in členom 2 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) ⁽³⁾ (ESMA), sta bistveno izboljšala sodelovanje bančnih nadzornikov v Uniji. EBA znatno prispeva k oblikovanju enotnih pravil za finančne storitve v Uniji in je ključnega pomena pri doslednem izvajanju dokapitalizacije pomembnejših kreditnih institucij v Uniji v skladu z dogovorom vrha euroobmočja z dne 26. oktobra 2011, skladno s smernicami in pogoji za državno pomoč, ki jih je sprejela Komisija.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.⁽³⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (8) Evropski parlament je večkrat pozval, naj bo za nekatere naloge nadzora nad finančnimi institucijami neposredno odgovoren evropski organ: prvič je to storil v resoluciji z dne 13. aprila 2000 glede sporočila Komisije „Izvajanje okvira za finančne trge: akcijski načrt⁽¹⁾ in v resoluciji z dne 21. novembra 2002 o pravilih bonitetnega nadzora v Evropski uniji⁽²⁾.
- (9) Evropski svet je v sklepih z dne 29. junija 2012 pozval predsednika Evropskega sveta, naj oblikuje časovni načrt za vzpostavitev resnične ekonomske in monetarne unije. Istega dne je bilo na vrhu euroobmočja izpostavljeno, da bi ob vzpostavitvi učinkovitega enotnega mehanizma nadzora za banke v euroobmočju, v katerega bi bila vključena Evropska centralna banka (ECB), Evropski mehanizem za stabilnost (EMS) lahko neposredno dokapitaliziral banke po postopku rednega odločanja, kar bi bilo odvisno od ustreznih pogojev, vključno z upoštevanjem pravil o državni pomoči.
- (10) Evropski svet je na zasedanju 19. oktobra 2012 ugotovil, da bi poglobljanje ekonomske in monetarne unije moralo izhajati iz institucionalnega in pravnega okvira Unije, njegova značilnost pa bi morali biti tudi odprtost in preglednost v razmerju do držav članic, katerih valuta ni euro, ter spoštovanje celovitosti notranjega trga. Integrirani finančni okvir bo imel enotni mehanizem nadzora, ki bo, kolikor bo mogoče, odprt do vseh držav članic, ki bi želele sodelovati.
- (11) Zato bi bilo treba v Uniji ustanoviti bančno unijo, ki bi temeljila na celovitih in podrobnih enotnih pravilih za finančne storitve za notranji trg kot celoto, sestavljali pa bi jo enotni mehanizem nadzora in novi okviri za jamstva za vloge in reševanje. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, katerih valuta je euro, bi morala bančna unija zajemati vsaj vse države članice euroobmočja. Da bi ohranili in utrdili notranji trg, bi morala biti bančna unija, kolikor je to institucionalno mogoče, odprta tudi za sodelovanje drugih držav članic.
- (12) Kot prvi korak k bančni uniji bi moral enotni mehanizem nadzora zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave. Predvsem bi moral enotni mehanizem nadzora (EMN) biti združljiv z delovanjem notranjega trga finančnih storitev in prostim pretokom kapitala. Enotni mehanizem nadzora je podlaga za naslednje korake v smeri bančne unije. To je odraz načela, da bo EMS, ko bo učinkovit enotni mehanizem nadzora vzpostavljen, imel možnost neposredne dokapitalizacije bank na podlagi redne odločitve. Evropski svet je v sklepih z zasedanja 13. in 14. decembra 2012 zapisal, da „ko bo bančni nadzor dejansko prenesen na enotni mehanizem nadzora, bo potreben enoten mehanizem za reševanje, ki bo imel potrebna pooblastila za zagotovitev, da bo mogoče z ustreznimi orodji reševati katero koli banko v sodelujočih državah članicah“, in da „bi enotni mehanizem za reševanje moral temeljiti na prispevkih finančnega sektorja ter vključevati ustrezno in učinkovito skupno varovalno ureditev“.
- (13) ECB je kot centralna banka euroobmočja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje jasno opredeljenih nadzorniških nalog s poudarkom na zaščiti stabilnosti finančnega sistema Unije. V mnogih državah članicah so za nadzor nad bankami že dejansko odgovorne prav centralne banke. Zato bi bilo treba na ECB prenesti posebne naloge glede politik, ki se nanašajo na nadzor kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah.
- (14) ECB in pristojni organi držav članic, ki niso sodelujoče države članice (v nadaljnjem besedilu: nesodelujoče države članice) naj bi sklenili sporazum o sodelovanju, v katerem je na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzorniških nalog na podlagi prava Unije v zvezi s finančnimi institucijami, opredeljenimi v tej uredbi. Sporazum o sodelovanju bi lahko med drugim razjasnil postopek posvetovanja v zvezi z odločitvami ECB, ki učinkujejo na podrejene družbe ali podružnice v nesodelujoči državi članici, katerih nadrejena oseba ima sedež v sodelujoči državi članici, in sodelovanje v izrednih razmerah, vključno z mehanizmi zgodnjega opozarjanja v skladu s postopki, določenimi v upoštevnem pravu Unije. Sporazum o sodelovanju se redno pregleduje.
- (15) Na ECB bi bilo treba prenesti tiste posebne nadzorniške naloge, ki so ključnega pomena za zagotovitev usklajenega in učinkovitega izvajanja politike Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, medtem ko bi druge naloge morale ostati v pristojnosti nacionalnih organov. Naloge ECB bi morale vključevati ukrepe za doseganje makrobonitetne stabilnosti, ob upoštevanju posebne ureditve, ki bi odražala vlogo nacionalnih organov.
- (16) Varnost in trdnost velikih kreditnih institucij sta bistvenega pomena za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, vendar nedavne izkušnje kažejo, da lahko tudi manjše kreditne institucije ogrozijo finančno stabilnost. Zato bi bilo treba ECB omogočiti, da nadzorniške naloge opravlja glede vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v sodelujočih državah članicah, ter pri vseh podružnicah s sedežem v sodelujočih državah članicah.

⁽¹⁾ UL C 40, 7.2.2001, str. 453.

⁽²⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 394.

- (17) ECB bi morala pri izvajanju nalog, ki se prenesejo nanjo brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij v celoti upoštevati raznolikost kreditnih institucij ter njihovo velikost in poslovne modele, pa tudi sistemske koristi, ki jih prinaša raznolikost bančništva Unije.
- (18) Izvajanje nalog ECB bi še zlasti moralo prispevati k doseganju tega, da bodo kreditne institucije v celoti internalizirale vse stroške, ki nastanejo z njihovimi dejavnostmi, v izogib moralnemu tveganju in iz njega izhajajočemu pretiranemu prevzemanju tveganja. Pri tem bi bilo treba v celoti upoštevati makroekonomske razmere v državah članicah, še zlasti stabilnost ponudbe posojil in podpore proizvodnim dejavnostim za gospodarstvo nasploh.
- (19) Te uredbe ni v ničemer mogoče razlagati, kot da spreminja računovodski okvir, ki se uporablja na podlagi drugih aktov Unije in nacionalnega prava.
- (20) Izdaja predhodnega dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditnih institucij je eden od ključnih bonitetnih načinov, s katerim se zagotovi, da te dejavnosti izvajajo zgolj subjekti, ki imajo trdne ekonomske temelje, so organizirani tako, da se lahko soočajo s tveganji, specifičnimi za sprejemanje vlog in dajanje kreditov, ter imajo primerno vodstvo. ECB bi zato morala biti zadolžena za izdajanje dovoljenj kreditnim institucijam, ki se ustanovijo v sodelujoči državi članici, in odgovorna za njihov odvzem, ob upoštevanju posebne ureditve, ki bi odražala vlogo nacionalnih organov.
- (21) Poleg pogojev, ki jih za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam in za odvzem takšnih dovoljenj določa pravo Unije, lahko države članice trenutno določajo dodatne pogoje za izdajo dovoljenj in za njihov odvzem. ECB bi zato morala svoje naloge v zvezi z izdajanjem dovoljenj kreditnim institucijam in v zvezi z odvzemanjem dovoljenj v primeru kršitev nacionalnega prava opravljati na predlog zadevnega pristojnega nacionalnega organa, ki ocenjuje izpolnjevanje zadevnih pogojev, opredeljenih v nacionalnem pravu.
- (22) Ocena primernosti vsakega novega lastnika pred nakupom znatnega deleža v kreditni instituciji je nepogrešljivo orodje za zagotavljanje stalne ustreznosti in finančne stabilnosti lastnikov kreditnih institucij. ECB je kot institucija Unije primerna za izvajanje takšnega ocenjevanja, ne da bi se s tem po nepotrebnem omejeval notranji trg. ECB bi morala biti zadolžena za ocenjevanje pridobitve in odsvojitve znatnih deležev v kreditnih institucijah, razen v okviru reševanja bank.
- (23) Predpogoj za bonitetno trdnost kreditnih institucij je upoštevanje pravil Unije, ki od kreditnih institucij zahtevajo, da imajo v lasti določeno raven kapitala za zaščito pred tveganji, ki so neločljivo povezana z njihovimi dejavnostmi, omejijo izpostavljenost do posameznih nasprotnih strank, javno razkrivajo informacije o svojem finančnem stanju, razpolagajo z zadostnimi likvidnimi sredstvi za zoperstavljanje stresnim tržnim razmeram in omejujejo finančni vzvod. ECB bi morala biti zadolžena za zagotavljanje ravnanja, skladnega s temi pravili, zlasti tudi kar zadeva izdajanje soglasij, dovoljenj, odstopanj ali izjem, predvidenih v sklopu teh pravil.
- (24) Dodatni kapitalski blažilniki, vključno z varovalnim kapitalskim blažilnikom, proticikličnim kapitalskim blažilnikom, ki zagotavlja, da kreditne institucije v obdobjih gospodarske rasti zberejo zadostno kapitalsko osnovo, da lahko pokrijejo izgubo v obdobjih stresnih razmer, blažilniki za globalne in druge sistemsko pomembne institucije ter drugi ukrepi, namenjeni obvladovanju sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, so ključna bonitetna orodja. Če pristojni nacionalni organi ali imenovani nacionalni organi uvedejo takšne ukrepe, bi morala biti ECB o tem ustrezno uradno obveščena, da se zagotovi popolno usklajevanje. Po potrebi bi morala ECB imeti tudi možnost, da uvede strožje zahteve in ukrepe, pri čemer bi morala tesno sodelovati z nacionalnimi organi. Določbe te uredbe, ki zadevajo ukrepe za obvladovanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, ne posegajo v morebitne usklajevalne postopke iz drugih pravnih aktov Unije. Pristojni nacionalni organi ali imenovani nacionalni organi in ECB spoštujejo morebitne usklajevalne postopke iz teh aktov, potem ko so ravnali po postopkih, določenih v tej uredbi.
- (25) Varnost in trdnost kreditne institucije sta odvisni tudi od dodelitve zadostnega notranjega kapitala, ob upoštevanju tveganj, ki bi jim lahko bila institucija izpostavljena, ter od razpoložljivosti ustreznih notranjih organizacijskih struktur in ureditev korporativnega upravljanja. ECB bi zato morala uveljavljati zahteve, s katerimi bi zagotovili, da so kreditne institucije v sodelujočih državah članicah uvedle stabilno ureditev, procese in mehanizme upravljanja, vključno s strategijami in postopki za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti notranjega kapitala. V primeru pomanjkljivosti bi morala naložiti tudi primerne ukrepe, vključno s posebnimi dodatnimi kapitalskimi zahtevami, posebnimi zahtevami glede razkritja in posebnimi zahtevami glede likvidnosti.
- (26) Tveganja za varnost in trdnost kreditne institucije se lahko pojavljajo tako na ravni posamezne kreditne institucije kot na ravni bančne skupine ali finančnega konglomerata. Za zagotavljanje varnosti in trdnosti kreditnih institucij je treba predvideti posebne nadzorne ureditve, ki ta tveganja zmanjšujejo. Poleg nadzora posameznih kreditnih institucij bi morale naloge ECB vključevati konsolidirani nadzor, dopolnilni nadzor, nadzor finančnih holdingov in nadzor mešanih finančnih holdingov, ne pa tudi nadzora zavarovalnic.

- (27) Za ohranjanje finančne stabilnosti, je treba proti slabšanju finančnega in gospodarskega stanja institucije posredovati v čim zgodnejši fazi. ECB bi morala izvajati ukrepe za zgodnje posredovanje, določene v upoštevnem pravu Unije. Svoje ukrepe za zgodnje posredovanje pa bi morala usklajevati z ustreznimi organi za reševanje. Dokler bodo za reševanje kreditnih institucij pristojni nacionalni organi, bi se ECB z zadevnimi pristojnimi organi morala tudi ustrezno usklajevati in tako doseči skupno razumevanje odgovornosti vsakega od njih v primeru kriz, zlasti v povezavi s čezmejnimi skupinami za krizno upravljanje in bodočimi kolegiji za reševanje, ustanovljenimi v ta namen.
- (28) Nadzorniške naloge, ki se ne prenesejo na ECB, bi morale ostati v pristojnosti nacionalnih organov. Te naloge bi morale vključevati pooblastilo za prejemanje uradnih obvestil od kreditnih institucij v zvezi s pravico do ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev, pooblastilo za nadzor organov, ki niso zajeti v opredelitvi kreditnih institucij iz prava Unije, vendar se v skladu z nacionalnim pravom nadzirajo kot kreditne institucije, pooblastilo za nadzor kreditnih institucij iz tretjih držav, ki ustanovijo podružnico ali opravljajo čezmejne storitve v Uniji, pooblastilo za nadzor plačilnih storitev ter pooblastilo za izvajanje tekočih preverjanj kreditnih institucij in opravljanje funkcije organov, pristojnih za kreditne institucije, v zvezi s trgi finančnih instrumentov in v zvezi s preprečevanjem uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ter v zvezi z varstvom potrošnikov.
- (29) ECB bi morala po potrebi v celoti sodelovati z nacionalnimi organi, ki so pristojni za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov in preprečevanje pranja denarja.
- (30) ECB bi morala naloge, ki se nanjo prenesejo, izvajati z namenom zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij, stabilnosti finančnega sistema Unije in posameznih sodelujočih držav članic ter enotnosti in celovitosti notranjega trga, s čimer bi zagotavljala tudi varstvo vlagateljev in izboljšala delovanje notranjega trga, v skladu z enotnimi pravili za finančne storitve v Uniji. Še zlasti bi morala ECB ustrezno upoštevati načeli enakosti in nediskriminacije.
- (31) Prenos nadzorniških nalog na ECB bi moral biti skladen z ESFS ter z njegovim temeljnim ciljem oblikovati enotna pravila in okrepiti zблиževanje nadzorniških praks na celotnem ozemlju Unije. Sodelovanje med bančnimi nadzorniki ter nadzorniki za zavarovalniške trge in trge vrednostnih papirjev je pomembno pri obravnavanju vprašanj skupnega interesa in zagotavljanju ustreznega nadzora kreditnih institucij, ki delujejo tudi v sektorju zavarovalništva in vrednostnih papirjev. Zato bi od ECB morali zahtevati, naj v okviru ESFS tesno sodeluje z EBA, ESMA ter EIOPA, kakor tudi z Evropskim odborom za sistemska tveganja (ESRB) in drugimi organi, ki so del ESFS. ECB bi morala svoje naloge izvajati v skladu z določbami te uredbe ter brez poseganja v pristojnosti in naloge drugih akterjev znotraj ESFS. Obenem bi od nje morali zahtevati, naj sodeluje z zadevnimi organi za reševanje in instrumenti, s katerimi se financira neposredna ali posredna javna finančna pomoč.
- (32) ECB bi morala svoje naloge opravljati v skladu z upoštevnim pravom Unije, vključno s celotnim primarnim in sekundarnim pravom Unije, odločitvami Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru koncentracij ter enotnimi pravili, ki veljajo za vse države članice. EBA je zadolžen, da pripravlja osnutke tehničnih standardov ter smernice in priporočila, da bi zagotovili zблиžanje nadzora in skladnost rezultatov nadzora v Uniji. ECB ne bi smela opravljati teh nalog namesto EBA in bi torej morala pooblastila za sprejemanje uredb izvajati v skladu s členom 132 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in z akti Unije, ki jih sprejme Komisija na podlagi osnutkov EBA, v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (33) ECB bi z organi, pristojnimi za trge finančnih instrumentov, po potrebi morala sklepiti sporazume o sodelovanju, v katerih bi bilo na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzorniških nalog na podlagi prava Unije v zvezi s finančnimi institucijami, navedenimi v tej uredbi. Takšni sporazumi bi morali biti dostopni Evropskemu parlamentu, Svetu in pristojnim organom vseh držav članic.
- (34) ECB bi morala za izvajanje nalog in izvrševanje nadzorniških pooblastil uporabljati materialna pravila v zvezi z bonitetnim nadzorom nad kreditnimi institucijami. Ta pravila sestavlja upošteveno pravo Unije, zlasti uredbe, ki se neposredno uporabljajo, ali direktive, na primer tiste o kapitalskih zahtevah za kreditne institucije in o finančnih konglomeratih. V primerih, ko so materialna pravila v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij zapisana v direktivah, bi ECB morala uporabljati nacionalno zakonodajo, s katero so bile te direktive prenesene. V primerih, ko gre pri upoštevnem pravu Unije za uredbe, in na področjih, na katerih zadevne uredbe na dan začetka veljavnosti te uredbe državam članicam izrecno ponujajo različne možnosti, bi ECB prav tako morala uporabljati nacionalno zakonodajo, s katero se izvršujejo take možnosti. Te možnosti bi bilo treba razlagati tako, da ne vključujejo možnosti, ki so na voljo le pristojnim ali imenovanim organom. To ne posega v načelo primarnosti prava Unije. Iz tega sledi, da bi morala ECB pri sprejemanju smernic ali priporočil in odločitev izhajati iz upoštevnega zavezujočega prava Unije in ravnati v skladu z njim.

- (35) V okviru obsega nalog, ki se prenesejo na ECB, nacionalno pravo pristojnim nacionalnim organom daje določena pooblastila, ki se trenutno s pravom Unije ne zahtevajo, vključno z nekaterimi pooblastili za zgodnje posredovanje in preventivno ukrepanje. ECB bi morala imeti možnost od nacionalnih organov v sodelujočih državah članicah zahtevati, naj uporabijo ta pooblastila, da bi zagotovili celovit in učinkovit nadzor v okviru EMN.
- (36) Za zagotavljanje, da kreditne institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi spoštujejo nadzorna pravila in nadzorniške odločitve, bi bilo treba v primeru kršitve naložiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni. V skladu s členom 132(3) PDEU in Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij⁽¹⁾ ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni družbam, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in sklepov. Da bi ECB lahko učinkovito opravljala svoje naloge v zvezi z uveljavljanjem nadzornih pravil iz prava Unije, ki se uporablja neposredno, bi morala imeti tudi pooblastila za nalaganje denarnih kazni kreditnim institucijam, finančnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki ta pravila prekršijo. Nacionalnim organom bi moralo biti še naprej omogočeno, da naložijo kazni v primeru neizpolnjevanja obveznosti iz nacionalnega prava, s katerim se prenesejo direktive Unije. Če ECB meni, da bi bilo z vidika izpolnjevanja njenih nalog primerno, da se za takšne kršitve naložijo kazni, bi morala imeti možnost, da v ta namen zadevo predloži pristojnim nacionalnim organom.
- (37) Nacionalni nadzorni organi imajo obsežno strokovno znanje, pridobljeno z dolgoletnimi izkušnjami, na področju nadzora kreditnih institucij na svojem ozemlju ter njihovih gospodarskih, organizacijskih in kulturnih posebnosti. V ta namen so vzpostavili ekipe, ki jih sestavlja številno, predano in visoko usposobljeno osebje. Da bi zagotovili visokokakovosten nadzor po celi Uniji, bi morali biti pristojni nacionalni organi zadolženi za pomoč ECB pri pripravi in izvajanju vsakršnih aktov v zvezi z opravljanjem njenih nadzorniških nalog. V tem okviru bi bilo treba predvsem nenehno in vsakodnevno ocenjevati stanje kreditnih institucij ter izvajati s tem povezana preverjanja na kraju samem.
- (38) Merila iz te uredbe za opredelitev institucij, ki so manj pomembne, bi se morala uporabljati na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah na podlagi konsolidiranih podatkov. Kadar ECB naloge, ki so nanjo prenesene s to uredbo, opravlja v zvezi s skupino kreditnih institucij, ki na konsolidirani podlagi ni manj pomembna, bi morala te naloge za skupino kreditnih institucij opravljati na konsolidirani podlagi, za podrejene bančne družbe in podružnice te skupine s sedežem v sodelujočih državah članicah pa na posamični podlagi.
- (39) Merila iz te uredbe za opredelitev institucij, ki so manj pomembne, bi morali natančneje opredeliti v okviru, ki ga sprejme in objavi ECB po posvetovanju z nacionalnimi pristojnimi organi. ECB bi morala na tej podlagi biti odgovorna za uporabo zadevnih meril in s svojimi izračuni preverjati, ali so izpolnjena. Ko bi ECB zahtevala informacije za namene svojih izračunov, to institucij ne bi smelo siliti v uporabo drugačnih računovodskih okvirov od tistih, ki jih morajo uporabljati na podlagi drugih aktov Unije in nacionalnega prava.
- (40) Ocene, ali kreditna institucija velja za pomembno ali manj pomembno, na splošno ne bi smeli spreminjati pogostejše kot enkrat v 12 mesecih, razen če bi v zadevnih bančnih skupinah prišlo do strukturnih sprememb, kot so na primer združitve oziroma odsvojitve.
- (41) Ko bi ECB na podlagi uradnega obvestila pristojnega nacionalnega organa ugotavljala, ali je posamezna institucija zelo pomembna za domače gospodarstvo in bi jo zato morala nadzirati ECB, bi morala upoštevati vse relevantne okoliščine, tudi kar zadeva enakost konkurenčnih pogojev.
- (42) V zvezi z nadzorom čezmejnih kreditnih institucij, ki delujejo tako v euroobmočju kot zunaj njega, bi ECB morala tesno sodelovati s pristojnimi organi v nesodelujočih državah članicah. Temu ustrezno bi za ECB kot pristojni organ morale veljati s tem povezane obveznosti glede sodelovanja in izmenjave informacij v skladu s pravom Unije in bi morala v celoti sodelovati v kolegijih nadzornikov. To, da nadzorniške naloge opravlja institucija Unije, ima z vidika finančne stabilnosti in trajnostnega povezovanja trgov nedvomno prednosti, zato bi morale imeti možnost sodelovanja v EMN tudi države članice, katerih valuta ni evro. Predpogoj za učinkovito opravljanje nadzorniških nalog pa je, da se nadzorniške odločitve izvajajo v celoti in brez odlašanja. Države članice, ki želijo sodelovati v tem novem mehanizmu, bi zato morale poskrbeti, da bodo njihovi pristojni nacionalni organi spoštovali in sprejeli vse ukrepe v zvezi s kreditnimi institucijami, ki jih bo zahtevala ECB. ECB bi moralo biti omogočeno, da vzpostavi tesno sodelovanje s pristojnimi organi držav članic, katerih valuta ni euro. Takšno sodelovanje bi morala vzpostaviti, če so izpolnjeni pogoji iz te uredbe.
- (43) Glede na to, da sodelujoče države članice, katerih valuta ni euro, niso prisotne v Svetu ECB, vse dokler ne sprejmejo eura v skladu s PDEU, in da ne morejo v celoti izkoristiti drugih mehanizmov, ki so na voljo državam članicam, katerih valuta je euro, so v tej uredbi za proces odločanja zagotovljene dodatne varovalke. Vendar pa bi

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 4.

morale biti te varovalke uporabljene v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih, zlasti možnost države članice, katere valuta ni euro, da zahteva takojšnjo prekinitev tesnega sodelovanja po tem, ko je Svet ECB obvestila o svojem obrazloženem nestrinjanju z osnutkom odločitve Nadzornega odbora. Uporabljati bi se morale le, kolikor so podane posebne okoliščine. Varovalke so povezane s posebnimi okoliščinami, s katerimi se bodo morale na podlagi te uredbe soočiti sodelujoče države članice, katerih valuta ni euro, saj niso prisotne v Svetu ECB in ne morejo v celoti izkoristiti drugih mehanizmov, ki so na voljo državam članicam, katerih valuta je euro. Zato teh varovalk ni mogoče in jih ne bi smeli razlagati kot precedensa za področja drugih politik Unije.

- (44) Ta uredba z ničemer ne bi smela preoblikovati trenutnega okvira za urejanje spremembe pravne oblike podrejenih družb ali podružnic in uporabe takšnega okvira niti je ne bi smeli razumeti ali uporabljati kot ukrep za spodbujanje takšne spremembe. V tem pogledu bi bilo treba v celoti spoštovati odgovornost pristojnih organov nesodelujočih držav članic, da bi ti organi še naprej razpolagali z ustreznimi orodji in pooblastili za nadzor kreditnih institucij, ki delujejo na ozemlju njihovih držav članic, zaradi česar bi bili sposobni izpolnjevati to odgovornost in učinkovito varovati finančno stabilnost in javni interes. Poleg tega bi morale biti vlagateljem in navedenim pristojnim organom zagotovljene pravočasne informacije o spremembi pravne oblike podrejenih družb ali podružnic, da bi pristojnim organom pomagali pri izpolnjevanju njihovih nalog.
- (45) ECB bi morala imeti za opravljanje svojih nalog ustrezna nadzorniška pooblastila. Pravo Unije o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij določa, da se nekatera pooblastila prenesejo na pristojne organe, ki jih za navedene namene imenujejo države članice. Če ta pooblastila zadevajo področje nadzorniških nalog, prenesenih na ECB, bi morala v sodelujočih državah članicah za pristojni organ veljati ECB in bi morala imeti pooblastila, prenesena na pristojne organe na podlagi prava Unije. Sem spadajo tudi pooblastila, prenesena na enaki podlagi na pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice, ter pooblastila, prenesena na imenovane organe.
- (46) ECB bi morala imeti takšna nadzorniška pooblastila, da bi v skladu s to uredbo iz upravljalnega organa lahko odstranila posameznega člana.
- (47) Da bi lahko ECB učinkovito opravljala svoje naloge, bi morala imeti možnost, da zahteva vse potrebne informacije ter izvaja preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi. ECB in pristojnim nacionalnim organom bi

zadevne informacije morale biti dostopne, ne da bi bile s tem kreditnim institucijam naložene dvojne zahteve glede poročanja.

- (48) Načelo varovanja zaupnosti med odvetnikom in stranko je temeljno načelo prava Unije, ki varuje zaupnost izmenjave informacij med fizičnimi ali pravnimi osebami in njihovimi svetovalci, in sicer v skladu s pogoji, določenimi s sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (49) Če mora ECB od osebe, ki ima sicer sedež v nesodelujoči državi članici, vendar pripada kreditni instituciji, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v sodelujoči državi članici, ali ki je za to kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding prevzela zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti, zahtevati informacije in tovrstne zahteve v nesodelujoči državi članici ne bodo veljale in jih tam ne bo mogoče uveljavljati, bi se morala ECB uskladiti s pristojnim organom v zadevni nesodelujoči državi članici.
- (50) Ta uredba ne vpliva na izvajanje pravil na podlagi členov 34 in 42 Protokola (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ki je priložen Pogodbi o Evropski unij (PEU) in PDEU (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB in ECB). Na podlagi aktov, ki jih sprejme ECB v skladu s to uredbo, v nesodelujočih državah članicah ne bi smele nastati nobene pravice ali obveznosti, razen kadar so taki akti v skladu z upoštevnim pravom Unije, v skladu z navedenim protokolom in Protokolom (št. 15) o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki je priložen PEU in PDEU.
- (51) Če kreditne institucije uveljavljajo pravico do ustanavljanja ali opravljanja storitev v drugi državi članici ali če je več subjektov določene skupine ustanovljenih v različnih državah članicah, pravo Unije določa posebne postopke in razdelitev pristojnosti med zadevnimi državami članicami. Če ECB prevzame določene nadzorniške naloge za vse sodelujoče države članice, se ti postopki in razdelitev pristojnosti ne bi smeli uporabljati za uveljavljanje pravice do ustanavljanja ali opravljanja storitev v drugi sodelujoči državi članici.
- (52) ECB bi morala pri izvajanju nalog v skladu s to uredbo in prošnjah za pomoč, ki jih naslovi na pristojne nacionalne organe, ustrezno upoštevati uravnoteženost sodelovanja vseh vpletenih pristojnih nacionalnih organov v skladu s pristojnostmi, določenimi v veljavnem pravu Unije, za nadzor posameznih subjektov in za nadzor na delno konsolidirani podlagi ter na konsolidirani podlagi.

- (53) Brez poseganja v pooblastila ECB, da od pristojnih nacionalnih organov zahteva, naj ukrepajo in poskrbijo, da bodo izrečene ustrezne kazni, ničesar v tej uredbi ne bi smeli razlagati kot podelitev pooblastil ECB za izrekanje kazni fizičnim ali pravnim osebam, ki niso kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi.
- (54) Kakor je določeno v Pogodbah, je ECB institucija Unije kot celote. ECB bi morala pri postopkih odločanja zavezovati pravila in splošna načela Unije o ustreznem postopanju in preglednosti. V celoti bi morala biti spoštovana pravica naslovnikov odločitev ECB do izjave, prav tako tudi njihova pravica zahtevati pregled odločitve ECB v skladu s pravili iz te uredbe.
- (55) Prenos nadzorniških nalog pomeni za ECB veliko odgovornost v smislu zaščite finančne stabilnosti v Uniji ter v smislu najbolj učinkovite in sorazmerne uporabe njenih nadzorniških pooblastil. Vsak prenos nadzorniških pooblastil z ravni držav članic na raven Unije bi moral biti uravnotežen z ustreznimi zahtevami glede preglednosti in odgovornosti. Zato bi morala ECB za opravljanje teh nalog odgovarjati Evropskemu parlamentu in Svetu, ki kot demokratično legitimni instituciji predstavljata državljane Unije in države članice. To bi med drugim moralo pomeniti redno poročanje ter odgovarjanje na vprašanja Evropskega parlamenta v skladu z njegovim poslovníkom in na vprašanja Euroskupine v skladu z njenimi postopki. V zvezi z obveznostmi poročanja bi morale veljati ustrezne zahteve o varovanju poklicnih skrivnosti.
- (56) ECB bi morala poročila, naslovljena na Evropski parlament in Svet, poslati tudi nacionalnim parlamentom sodelujočih držav članic. Nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic bi morali imeti možnost, da na ECB naslovijo kakršne koli pripombe ali vprašanja o izvajanju nadzorniških nalog, ECB pa lahko na te pripombe ali vprašanja odgovori. V notranja pravila zadevnih nacionalnih parlamentov bi bilo treba vključiti podrobnosti o ustreznih postopkih in ureditvah za odzivanje na pripombe in vprašanja, naslovljena na ECB. V zvezi s tem bi bilo treba posebno pozornost nameniti pripombam ali vprašanjem, povezanim z odvzemom dovoljenj kreditnim institucijam, glede katerih so nacionalni organi v skladu s postopkom iz te uredbe sprejeli ukrepe, potrebne za reševanje ali za ohranitev finančne stabilnosti. Nacionalni parlament sodelujoče države članice bi moral imeti tudi možnost, da predsednika ali predstavnika Nadzornega odbora povabi, naj sodeluje v izmenjavi mnenj v zvezi z nadzorom nad kreditnimi institucijami v tej državi članici skupaj s predstavnikom pristojnega nacionalnega organa. Takšno vlogo bi nacionalnim parlamentom morali nameniti zaradi možnih učinkov nadzornih ukrepov na javne finance, kreditne institucije, njihove stranke in zaposlene ter na trge v sodelujočih državah članicah. Če pristojni nacionalni organi ukrepajo na podlagi te uredbe, bi se morale še naprej uporabljati ureditve glede odgovornosti iz nacionalnega prava.
- (57) Ta uredba ne posega v pravico Evropskega parlamenta, da ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju prava Unije na podlagi člena 226 PDEU ali uresničevanja funkcije političnega nadzora, kakor je zapisano v Pogodbah, vključno s pravico Evropskega parlamenta, da sprejme stališče ali resolucijo v zadevah, v katerih se mu to zdi primerno.
- (58) ECB bi morala pri svojem ukrepanju ravnati v skladu z načeli ustreznega postopanja in preglednosti.
- (59) V uredbi iz člena 15(3) PDEU bi morali v skladu s PDEU določiti podrobna pravila o možnosti dostopa do dokumentov, ki jih ima ECB v povezavi z izvajanjem nadzorniških nalog.
- (60) Sodišče Evropske unije na podlagi člena 263 PDEU nadzira tudi zakonitost aktov ECB, razen priporočil in mnenj, s pravnim učinkom za tretje osebe.
- (61) V skladu s členom 340 PDEU bi morala ECB v skladu s splošnimi načeli, skupnimi zakonodajam držav članic, nadomestiti kakršno koli škodo, ki jo je povzročila sama ali so jo povzročili njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti. To ne bi smelo posegati v odgovornost pristojnih nacionalnih organov, da v skladu z nacionalno zakonodajo nadomestijo škodo, ki so jo povzročili sami ali njihovi uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.
- (62) Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti ⁽¹⁾, se uporablja za ECB na podlagi člena 342 PDEU.
- (63) Ob ugotavljanju, ali bi bilo treba omejiti pravico zadevnih oseb do vpogleda v spis, bi morala ECB spoštovati temeljne pravice in upoštevati načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča.

⁽¹⁾ UL 17, 6.10.1958, str. 385.

- (64) ECB bi morala fizičnim in pravnim osebam omogočiti, da zahtevajo pregled odločitev, ki so bile sprejete na podlagi pooblastil, prenesenih na ECB s to uredbo, in ki so na te osebe naslovljene ali se nanje neposredno in posamično nanašajo. Pregled bi se moral osredotočiti na vprašanja procesne in vsebinske skladnosti teh odločitev s to uredbo, pri čemer bi morali spoštovati tudi diskrecijsko pravico ECB, da odloči o primernosti njihovega sprejemanja. V ta namen in zaradi procesne gospodarnosti bi morala ECB oblikovati Upravni odbor za pregled, ki bi opravljal takšen notranji pregled. Svet ECB bi moral v ta odbor imenovati zelo ugledne posameznikov. Po možnosti bi moral Svet ECB pri odločanju o tem med državami članicami doseči kar najustreznejšo geografsko uravnoteženost in uravnoteženo zastopanost obeh spolov. Postopek za pregled bi moral dopuščati, da Nadzorni odbor po potrebi ponovno preuči svoj prejšnji osnutek odločitve.
- (65) ECB v skladu s členom 127(1) PDEU opravlja naloge monetarne politike z namenom ohranjanja stabilnosti cen. Cilj opravljanja nadzorniških nalog je zaščititi varnost in trdnost kreditnih institucij ter stabilnost finančnega sistema. Ti funkciji bi bilo zato treba izvajati popolnoma ločeno, da bi preprečili nasprotja interesov in zagotovili, da se obe opravljata v skladu z zastavljenimi cilji. ECB bi morala biti sposobna zagotoviti, da Svet ECB deluje tako, da je njegova monetarna funkcija povsem ločena od nadzorne. To bi se moralo odražati najmanj pri strogo ločenih sestankih in v dnevnih redih.
- (66) Organizacijska ločenost osebja bi morala zadevati vse službe, ki so potrebne za neodvisno monetarno politiko, zagotavljati bi morala tudi uresničevanje demokratične odgovornosti in nadzora, določenega v tej uredbi, nad opravljanjem nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo. Osebe, ki sodeluje pri opravljanju nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, bi morale poročati predsedniku Nadzornega odbora.
- (67) Zlasti bi moral biti v okviru ECB ustanovljen Nadzorni odbor, odgovoren za pripravo odločitev o nadzornih zadevah, ki bi lahko izkoristil specifično strokovno znanje nacionalnih nadzornih organov. Nadzornemu odboru bi torej moral predsedovati predsednik, imenovan bi moral biti podpredsednik, vključevati pa bi moral predstavnike iz ECB in pristojnih nacionalnih organov. Pri imenovanjih članov Nadzornega odbora v skladu s to uredbo bi bilo treba upoštevati načela uravnotežene zastopanosti obeh spolov, izkušnje in usposobljenost. Vsi člani Nadzornega odbora bi morali biti pravočasno in v celoti obveščeni o točkah dnevnega reda sestankov Nadzornega odbora, da bi omogočili učinkovito razpravo in postopek sprejemanja osnutkov odločitev.
- (68) Nadzorni odbor bi moral pri opravljanju nalog upoštevati vsa pomembna dejstva in okoliščine v sodelujočih državah članicah in izpolnjevati svoje dolžnosti v interesu celotne Unije.
- (69) Nadzorni odbor bi moral biti ključen organ pri izvajanju nadzorniških nalog ECB, za katere so bili doslej vedno odgovorni pristojni nacionalni organi, pri čemer bi se v celoti upoštevala institucionalna ureditev in način glasovanja iz Pogodb. Zato bi Svet moral biti pooblaščen za sprejetje izvedbenega sklepa o imenovanju predsednika in podpredsednika Nadzornega odbora. Po predstavitvi stališča Nadzornega odbora bi morala ECB predlog za imenovanje predsednika in podpredsednika predložiti v odobritev Evropskemu parlamentu. Po odobritvi predloga bi moral Svet sprejeti izvedbeni sklep. Predsednika bi bilo treba izbrati v okviru odprtega izbirnega postopka, o katerem bi bilo treba ustrezno obveščati Evropski parlament in Svet.
- (70) Da se omogoči ustrezna rotacija in hkrati zagotovi popolna neodvisnost predsednika, njegov mandat ne bi smel biti daljši od petih let in ga ne bi smelo biti mogoče podaljšati. Da bi zagotovili popolno usklajenost z dejavnostmi EBA in bonitetnimi politikami Unije, bi Nadzorni odbor moral imeti možnost, da povabi EBA in Komisijo kot opazovalca. Ko bo ustanovljen evropski organ za reševanje, bi se moral njegov predsednik kot opazovalec udeleževati sestankov Nadzornega odbora.
- (71) Nadzornemu odboru bi moral pomagati usmerjevalni odbor v bolj omejeni sestavi. Usmerjevalni odbor bi moral pripravljati sestanke Nadzornega odbora, svoje dolžnosti izpolnjevati le v interesu celotne Unije in popolnoma pregledno sodelovati z Nadzornim odborom.
- (72) Svet ECB bi moral povabiti predstavnike sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro, kadar koli bi razmišljal o tem, da bi ugovarjal osnutku odločitve, ki ga pripravi Nadzorni odbor, ali kadar koli zadevni pristojni nacionalni organi obvestijo Svet ECB o svojem obrazloženem nestrinjanju z osnutkom odločitve Nadzornega odbora, če je ta odločitev naslovljena na nacionalne organe glede kreditnih institucij iz sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.
- (73) Da bi dosegli ločenost monetarne politike od nadzorniških nalog, bi bilo treba od ECB zahtevati, da oblikuje odbor za mediacijo. Ustanovitev takšnega odbora in še zlasti njegova sestava bi morala zagotavljati, da se bodo nasprotujoča si mnenja razreševala uravnoteženo in v interesu celotne Unije.

- (74) Za Nadzorni odbor, usmerjevalni odbor in osebje ECB, ki izvaja nadzorniške naloge, bi morale veljati ustrezne zahteve o varovanju poklicne skrivnosti. Podobne zahteve bi morale veljati tudi za izmenjavo informacij z osebjem ECB, ki v nadzorne dejavnosti ni vključeno. To ECB ne bi smelo preprečevati, da izmenjuje informacije v okviru omejitev in pod pogoji, določenimi v upoštevni zakonodaji Unije, tudi z Komisijo za namene njenih nalog na podlagi členov 107 in 108 PDEU ter na podlagi prava Unije o strožjem ekonomskem in proračunskem nadzoru.
- (75) Da bi ECB nadzorniške naloge, ki se prenesejo nanjo, izvajala učinkovito, bi jih morala opravljati povsem neodvisno, zlasti brez vsakršnega neprimernega političnega vpliva in vmešavanja zadevnega sektorja, ki bi lahko vplivala na njeno operativno neodvisnost.
- (76) Uporaba obdobja nezdružljivosti za nadzorne organe je pomemben vidik zagotavljanja učinkovitosti in neodvisnosti nadzora, ki ga izvajajo. ECB bi morala v ta namen in brez poseganja v izvajanje strožjih nacionalnih predpisov pripraviti in ohranjati celovite in uradne postopke, vključno s sorazmernimi roki za pregled, da bi lahko že vnaprej ocenila in preprečila možna nasprotja z legitimnimi interesi EMNEMN/ECB v primerih, ko bi nekdanji član Nadzornega odbora začel delati v bančništvu, tj. sektorju, ki ga je prej nadzoroval.
- (77) ECB bi morala za učinkovito izvajanje nadzorniških nalog imeti na voljo zadostne vire. Ti viri bi morali biti pridobljeni na način, ki bi zagotavljal neodvisnost ECB od neprimernih vplivov pristojnih nacionalnih organov in udeležencev na trgu ter ločenost nalog monetarne politike od nadzorniških nalog. Stroške nadzora bi morali kriti subjekti, nad katerimi se nadzor izvaja. Zato bi se morale nadzorniške naloge, ki jih izvaja ECB, financirati iz letnih nadomestil, zaračunanih kreditnim institucijam s sedežem v sodelujočih državah članicah. ECB bi prav tako morala imeti možnost, da zaračunava nadomestila podružnicam, ki jih v sodelujoči državi članici ustanovijo kreditne institucije s sedežem v nesoodelujoči državi članici, da bi pokrila izdatke, ki jih ima pri izvajanju nadzora nad temi podružnicami kot gostujoči nadzornik. Kadar se nadzor kreditne institucije ali podružnice opravlja na konsolidirani podlagi, se nadomestilo zaračuna na najvišji ravni kreditne institucije v udeleženi skupini s sedežem v sodelujočih državah članicah. Iz izračuna tovrstnih nadomestil bi morale biti izvzete vse podrejene družbe s sedežem v nesoodelujoči državi članici.
- (78) Kadar je kreditna institucija vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, bi morali nadomestilo določiti na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah in jo zaračunati kreditnim institucijam, ki imajo sedež v sodelujoči državi članici in so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi, na podlagi objektivnih meril, povezanih z njeno pomembnostjo in profilom tveganosti, vključno s tveganju prilagojeno aktivno.
- (79) Za učinkovit nadzor je nujno potrebno zelo motivirano, dobro usposobljeno in nepristransko osebje. Za vzpostavitev resnično integriranega mehanizma nadzora bi bilo treba zagotoviti ustrezne izmenjave in napotitve osebja med vsemi posameznimi pristojnimi nacionalnimi organi ter med slednjimi in ECB. Za zagotovitev neprekinjenega medsebojnega strokovnega nadzora, zlasti pri nadzoru velikih kreditnih institucij, bi ECB morala imeti možnost zahtevati, naj nacionalne nadzorne skupine vključujejo tudi osebje pristojnih organov iz drugih sodelujočih držav članic, kar bi omogočilo ustanavljanje nadzornih skupin, ki bi bile geografsko raznolike ter bi imele specifična znanja in lastnosti. Z izmenjavami in napotitvami osebja se razvija skupna kultura na področju nadzora. ECB redno zagotavlja informacije o številu članov osebja iz pristojnih nacionalnih organov, napotenih v ECB za namene EMN.
- (80) Zaradi globalizacije bančnih storitev in čedalje večjega pomena mednarodnih standardov bi morala ECB svoje naloge opravljati ob upoštevanju mednarodnih standardov ter v okviru dialoga z nadzornimi organi zunaj Unije in ob tesnem sodelovanju z njimi, ne da bi pri tem posegala v mednarodno vlogo EBA. Pooblaščenca bi morala biti za vzpostavljanje stikov in sklepanje upravnih dogovorov z nadzornimi organi in upravami tretjih držav ter z mednarodnimi organizacijami, pri čemer bi se usklajevala z EBA ter popolnoma upoštevala obstoječe vloge in pristojnosti posameznih držav članic in institucij Unije.
- (81) Za obdelavo osebnih podatkov s strani ECB za namene te uredbe se v celoti uporabljata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾.
- (82) Za ECB se uporablja Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)⁽³⁾. ECB je sprejela Sklep

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

ECB/2004/11⁽¹⁾ o pogojih za preiskave Evropskega urada za boj proti goljufijam v Evropski centralni banki.

- (83) Da bi zagotovili, da so kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave, ter da se pravočasno in učinkovito odpravijo negativni vplivi, ki se medsebojno krepijo in ki jih imajo razmere na trgu na kreditne institucije in države članice, bi morala ECB čim prej začeti opravljati posebne nadzorniške naloge. Vendar je za prenos nadzorniških nalog z nacionalnih nadzornih organov na ECB potrebna določena mera priprav. Zato bi bilo treba določiti ustrezno obdobje postopnega uvajanja.
- (84) Pri sprejemanju podrobnih operativnih ureditev za izvajanje nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, bi ta morala poskrbeti za prehodno ureditev, ki bi zagotovila, da bodo tekoči nadzorniški postopki zaključeni, vključno z morebitnimi, že pred začetkom veljavnosti te uredbe sprejetimi odločitvami in/ali ukrepi ali začetimi preiskavami.
- (85) Komisija je v svojem sporočilu z dne 28. novembra 2012 o načrtu za trdno in pravo ekonomsko in monetarno unijo navedla, da bi bil člen 127(6) PDEU lahko spremenjen tako, da bi določili uporabo običajnega zakonodajnega postopka in da bi odpravili nekatere zakonske omejitve, ki jih trenutno predpisuje za oblikovanje EMN (npr. da bi državam članicam, katerih valuta ni euro, dali možnost neposredne in nepreklicne vključitve v EMN, bolj intenzivno od modela tesnega sodelovanja; da bi državam članicam, katerih valuta ni euro in ki v celoti sodelujejo v EMN, zagotovili enake pravice pri odločanju v okviru ECB; ter da bi še povečali notranje ločevanje med odločanjem o denarni politiki in o nadzoru). Navedla je tudi, da bi bilo treba obravnavati okrepitev demokratične odgovornosti ECB, ko deluje kot bančni nadzornik. Opozoriti je treba, da v skladu z PEU lahko predloge za spremembo Pogodb predloži vlada katere koli države članice, Evropski parlament ali Komisija, nanašajo pa se lahko na kateri koli vidik Pogodb.
- (86) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, ter jo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli.
- (87) Ker ciljev te uredbe, to je vzpostavitev učinkovitega in uspešnega okvira za opravljanje posebnih nadzorniških

nalog nad kreditnimi institucijami s strani institucije Unije ter zagotovitve dosledne uporabe enotnih pravil za kreditne institucije, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic ter ju je zaradi vseevropske strukture bančnega trga in vpliva propada kreditnih institucij na druge države članice lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Vsebina in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

S to uredbo se na ECB prenesejo posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami, z namenom prispevati k varnosti in trdnosti kreditnih institucij ter k stabilnosti finančnega sistema v Uniji in vsaki državi članici, in sicer ob popolnem upoštevanju in dolžni skrbnosti za enotnost in celovitost notranjega trga, temelječega na enakem obravnavanju kreditnih institucij zaradi preprečevanja regulativne arbitraže.

Nadzorniške naloge, ki se v skladu s členom 4 te uredbe prenesejo na ECB, ne zadevajo institucij iz člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij⁽²⁾. Obseg nadzorniških nalog ECB je omejen na bonitetni nadzor kreditnih institucij v skladu s to uredbo. Ta uredba ECB ne podeljuje nobenih drugih nadzornih nalog, kot so naloge v zvezi z bonitetnim nadzorom centralnih nasprotnih strank.

ECB pri izvajanju nalog po tej uredbi in brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij v celoti upošteva razlike v vrsti, poslovnem modelu in velikosti kreditnih institucij.

ECB s svojim ukrepanjem, predlogi ali politiko niti neposredno niti posredno ne diskriminira nobene države članice ali skupine držav članic kot kraja, kjer se zagotavljajo bančne ali finančne storitve v kateri koli valuti.

Ta uredba ne posega v pristojnosti in z njimi povezana pooblastila pristojnih organov sodelujočih držav članic za opravljanje nadzorniških nalog, ki se s to uredbo ne prenesejo na ECB.

⁽¹⁾ Sklep ECB/2004/11 Evropske centralne banke z dne 3. junija 2004 o pogojih za preiskave Evropskega urada za boj proti goljufijam v Evropski centralni banki v zvezi s preprečevanjem goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejanj, ki škodujejo finančnim interesom Evropskih skupnosti (UL L 230, 30.6.2004, str. 56).

⁽²⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

Ta uredba tudi ne posega v pristojnosti in z njimi povezana pooblastila pristojnih ali imenovanih organov sodelujočih držav članic za uporabo makrobonitetnih orodij, ki jih upoštevni pravni akti Unije ne določajo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, katere valuta je euro, ali državo članico, katere valuta ni euro in ki je v skladu s členom 7 vzpostavila tesno sodelovanje;
2. „pristojni nacionalni organ“ pomeni pristojni nacionalni organ, ki ga sodelujoča država članica imenuje v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ⁽¹⁾ in Direktivo 2013/36/EU;
3. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
4. „finančni holding“ pomeni finančni holding, kot je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kot je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽²⁾;
6. „finančni konglomerat“ pomeni finančni konglomerat, kot je opredeljen v točki 14 člena 2 Direktive 2002/87/ES;
7. „imenovani nacionalni organ“ pomeni imenovani organ sodelujoče države članice v pomenu upoštevne prava Unije;
8. „kvalificirani delež“ pomeni kvalificirani delež, kot je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
9. „enotni mehanizem nadzora“ (EMN) pomeni sistem finančnega nadzora, ki ga sestavljajo ECB in nacionalni pristojni organi sodelujočih držav članic, kot je opisano v členu 6 te uredbe.

POGLAVJE II

Sodelovanje in naloge

Člen 3

Sodelovanje

1. ECB tesno sodeluje z EBA, ESMA, EIOPA, Evropskim odborom za sistemska tveganja (ESRB) in drugimi organi, ki so del ESFS, ki zagotavljajo primerno raven regulative in nadzora v Uniji.

ECB po potrebi sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi držav članic, odgovornimi za trge finančnih instrumentov. Takšni sporazumi so dostopni Evropskemu parlamentu, Svetu in pristojnim organom vseh držav članic.

2. Za namene te uredbe ECB sodeluje v odboru nadzornikov EBA pod pogoji iz člena 40 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. ECB izvaja svoje naloge v skladu s to uredbo in brez poseganja v pristojnosti in naloge EBA, ESMA, EIOPA in ESRB.

4. ECB tesno sodeluje z organi, pooblaščenimi za reševanje kreditnih institucij, tudi pri pripravi načrtov za reševanje.

5. ECB ob upoštevanju členov 1, 4 in 6 tesno sodeluje z vsakim javnofinančnim instrumentom pomoči, vključno z Evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in Evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS), zlasti če se iz katerega od njiju kreditni instituciji, za katero se uporablja člen 4, dodeli ali se ji bo najverjetneje dodelila neposredna ali posredna finančna pomoč.

6. ECB in pristojni organi nesodelujočih držav članic sklenejo sporazum o sodelovanju, v katerem je na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzornih nalog na podlagi prava Unije v zvezi s finančnimi institucijami, navedenimi v členu 2. Sporazum o sodelovanju se redno pregleduje.

Brez poseganja v prvi pododstavek ECB sklene sporazum o sodelovanju s pristojnim organom vsake nesodelujoče države članice, v kateri je vsaj ena globalna sistemsko pomembna institucija, kot je opredeljena v pravu Unije.

Vsak sporazum o sodelovanju se redno pregleduje in objavi ob upoštevanju ustreznega ravnanja z zaupnimi informacijami.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

Člen 4

Na ECB prenesene naloge

1. V okviru člena 6 je ECB v skladu z odstavkom 3 tega člena izključno pristojna za opravljanje naslednjih nalog za namene bonitetnega nadzora v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami s sedežem v sodelujočih državah članicah:

- (a) izdajanje dovoljenj kreditnim institucijam in njihov odvzem v skladu s členom 14;
- (b) izvajanje nalog, za katere je v skladu z upoštevnim pravom Unije zadolžen pristojni organ matične države članice, če gre za kreditne institucije s sedežem v sodelujoči državi članici, ki želijo ustanoviti podružnico ali opravljati čezmejne storitve v nesodelujoči državi članici;
- (c) ocenjevanje priglasitev pridobitve in odsvojitve kvalificirnega deleža v kreditnih institucijah, razen v primeru reševanja bank, ob upoštevanju člena 15;
- (d) zagotavljanje skladnosti z akti iz prvega pododstavka člena 4(3), ki kreditnim institucijam nalagajo bonitetne zahteve v zvezi s kapitalskimi zahtevami, listinjenjem, omejitvami velike izpostavljenosti, likvidnostjo, finančnim vzvodom ter poročanjem in javnim razkritjem informacij o tem;
- (e) zagotavljanje skladnosti z akti iz prvega pododstavka člena 4(3), ki določajo, da morajo kreditne institucije vzpostaviti stabilno ureditev upravljanja, vključno z zahtevami glede sposobnosti in primernosti oseb, odgovornih za upravljanje kreditnih institucij, postopke obvladovanja tveganj, mehanizme notranjih kontrol, politike in prakse v zvezi s prejemki ter učinkovite procese ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala, vključno z modeli na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
- (f) izvajanje nadzorniškega pregledovanja, vključno z – po potrebi usklajeno z EBA – stresnimi testi in njihovo morebitno objavo, z namenom ugotavljanja, ali ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih uvedejo kreditne institucije, ter kapital teh institucij zagotavljajo dobro upravljanje in kritje tveganj, ter na podlagi teh nadzorniških pregledov nalaganje posebnih dodatnih kapitalskih zahtev, posebnih zahtev glede objave, posebnih likvidnostnih zahtev in drugih ukrepov kreditnim institucijam, kadar so za pristojne organe izrecno določeni v upoštevnem pravu Unije;
- (g) izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključno nad finančnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, in sodelovanje pri izvajanju nadzora na konsolidirani podlagi, in sicer tudi v kolegijih nadzornikov, nad nadrejenimi osebami, ki nimajo sedeža v eni od

sodelujočih držav članic, pri čemer to ne vpliva na sodelovanje pristojnih nacionalnih organov kot opazovalcev v navedenih kolegijih;

- (h) sodelovanje pri dopolnilnem nadzoru nad finančnim konglomeratom v zvezi s kreditnimi institucijami, ki ta konglomerat sestavljajo, in opravljanje nalog koordinatorja, kadar je ECB imenovana za koordinatorja za finančni konglomerat v skladu z merili, določenimi v upoštevnem pravu Unije;
 - (i) izvajanje nadzorniških nalog pri načrtih sanacije ter nalog zgodnjega posredovanja, če kreditna institucija ali skupina, katere konsolidacijski nadzornik je ECB, ne izpolnjuje veljavnih bonitetnih zahtev oziroma jih bo verjetno kršila, ter izvajanje nadzorniških nalog pri strukturnih spremembah, ki jih morajo kreditne institucije izvesti v okviru preprečevanja finančnega stresa ali propada, vendar samo v primerih, ki so za pristojne organe izrecno določeni v upoštevnem pravu Unije, kar izključuje vsakršne pristojnosti za reševanje;
2. Pri kreditnih institucijah s sedežem v nesodelujoči državi članici, ki v sodelujoči državi članici ustanovijo podružnico ali opravljajo čezmejne storitve, ECB v okviru področja uporabe odstavka 1 izvaja naloge, ki v skladu z upoštevnim pravom Unije spadajo v pristojnost pristojnih nacionalnih organov.

3. ECB za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in s ciljem zagotavljanja visokih standardov nadzora uporablja vse upošteveno pravo Unije in nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene morebitne direktive, ki so del upoštevnega prava Unije. V primerih, ko gre pri upoštevnem pravu Unije za uredbe, in kadar navedene uredbe državam članicam izrecno ponujajo različne možnosti, ECB uporablja tudi nacionalno zakonodajo, s katero se izvršujejo navedene možnosti.

V ta namen ECB sprejema smernice in priporočila ter odloča ob upoštevanju in v skladu z upoštevnim pravom Unije, zlasti z vsemi zakonodajnimi in nezakonodajnimi akti, vključno z akti iz členov 290 in 291 PDEU. Upošteva predvsem zavezujoče regulativne in izvedbene tehnične standarde, ki jih pripravi EBA, sprejme pa Komisija v skladu s členi 10 do 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, člen 16 navedene uredbe ter določbe navedene uredbe o Evropskem nadzorniškem priročniku, ki ga pripravi EBA v skladu z navedeno uredbo. ECB lahko sprejema tudi uredbe, vendar samo v obsegu, potrebnem za ureditev ali določitev podrobnosti izvajanja nalog, ki jih nanje prenaša ta uredba.

ECB pred sprejetjem uredbe organizira odprta javna posvetovanja in preuči morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če so takšna posvetovanja in preučitve nesorazmerni s področjem uporabe in učinkom zadevne uredbe ali so nesorazmerni glede na posebno nujnost zadeve, pri čemer ECB v takem primeru to nujnost upraviči.

ECB po potrebi na vseh ravneh sodelovanja prispeva k pripravi osnutkov regulativnih tehničnih standardov ali izvedbenih tehničnih standardov v okviru EBA v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 ali EBA opozori, da bi bilo Komisiji morda treba predložiti osnutke standardov, ki bi spremenili obstoječe regulativne ali izvedbene tehnične standarde.

Člen 5

Makrobonitetne naloge in orodja

1. Kadar je ustrezno ali kadar se zdi potrebno in ne da bi posegali v odstavek 2 tega člena, pristojni nacionalni organi ali nacionalni imenovani organi sodelujočih držav članic poleg kapitalskih zahtev iz točke (d) člena 4(1) te uredbe uveljavljajo tudi zahteve za kapitalске blažilnike, ki jih morajo kreditne institucije vzdrževati na ustrezni ravni v skladu z upoštevnim pravom Unije, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ter uporabljajo vse druge ukrepe, ki so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU ter skladni s postopki iz njih in katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, v primerih, ki jih posebej določa upošteveno pravo Unije. Pristojni organ deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri ustrezno uradno obvesti ECB. Če ECB ugovarja, v petih delovnih dneh pisno navede razloge za to. Zadevni organ pred sprejetjem ustrezne odločitve skrbno preuči razloge ECB.

2. ECB lahko po potrebi namesto pristojnih nacionalnih organov ali imenovanih nacionalnih organov sodelujoče države članice pod pogoji iz odstavkov 4 in 5 tega člena poleg kapitalskih zahtev iz točke (d) člena 4(1) te uredbe uveljavlja strožje zahteve za kapitalске blažilnike, ki jih morajo kreditne institucije vzdrževati na ustrezni ravni v skladu z upoštevnim pravom Unije, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ki presega tovrstne zahteve pristojnih nacionalnih organov ali imenovanih nacionalnih organov sodelujočih držav članic, in lahko uporablja strožje ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni kreditnih institucij, za katere veljajo postopki, določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ter v primerih, ki jih posebej določa upošteveno pravo Unije.

3. Vsak pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ lahko ECB predlaga, naj ukrepa na podlagi odstavka 2, da bi se obravnavale posebne razmere v finančnem sistemu in gospodarstvu v njegovi državi članici.

4. Če namerava ECB ukrepati v skladu z odstavkom 2, tesno sodeluje z nacionalnimi imenovanimi organi v zadevnih državah članicah. Zlasti pa deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri uradno obvesti zadevne pristojne nacionalne organe ali imenovane nacionalne organe. Če kateri od zadevnih organov ugovarja, v petih delovnih dneh pisno navede razloge za to. ECB pred sprejetjem ustrezne odločitve te razloge skrbno preuči.

5. ECB pri izvajanju nalog iz odstavka 2 upošteva posebne razmere v finančnem sistemu, gospodarske razmere in gospodarski cikel v posameznih državah članicah ali njihovih delih.

Člen 6

Sodelovanje v okviru EMN

1. ECB naloge opravlja v okviru enotnega mehanizma nadzora, ki ga sestavljajo ECB in pristojni nacionalni organi. ECB je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje EMN.

2. Za ECB in pristojne nacionalne organe velja, da morajo sodelovati v dobri veri in da morajo izmenjavati informacije.

Brez poseganja v pooblastila ECB, na podlagi katerih ves čas neposredno prejema informacije kreditnih institucij ali ima do njih neposreden dostop, pristojni nacionalni organi ECB zagotovijo zlasti vse informacije, potrebne za namene izvajanja nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo.

3. Kadar je ustrezno in ne da bi posegali v pristojnosti in odgovornost ECB za naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, so pristojni nacionalni organi pod pogoji iz okvira, navedenega v odstavku 7 tega člena, odgovorni nuditi pomoč ECB pri pripravi in izvajanju vseh aktov, ki se nanašajo na naloge iz člena 4 v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami, vključno s pomočjo pri dejavnostih preverjanja. Pri opravljanju nalog iz člena 4 upoštevajo navodila ECB.

4. ECB ima v zvezi z nalogami iz člena 4, z izjemo točk (a) in (c) odstavka 1 in navedenega člena, obveznosti iz odstavka 5 tega člena, pristojni nacionalni organi pa obveznosti iz odstavka 6 tega člena, in sicer v okviru, določenem v odstavku 7 tega člena, in ob upoštevanju tam določenih postopkov, za nadzor naslednjih kreditnih institucij, finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov ali podružnic s sedežem v sodelujočih državah članicah, ki so jih ustanovile kreditne institucije s sedežem v nesodelujočih državah članicah:

— tistih, ki so manj pomembne bodisi na konsolidirani podlagi, na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah, bodisi posamezno v posebnem primeru podružnic s sedežem v sodelujočih državah članicah, ki jih ustanovijo kreditne institucije s sedežem v nesodelujočih državah članicah. Pomembnost se ocenjuje v skladu z naslednjimi merili:

(i) velikost;

(ii) pomen za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic;

(iii) obseg čezmejnih dejavnosti.

Kar zadeva prvi pododstavek, se kreditna institucija, finančni holding ali mešani finančni holding ne šteje za manj pomembnega – razen če tega ne upravičujejo posebne okoliščine, ki se določijo v metodologiji –, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (i) skupna vrednost njegovih sredstev presega 30 milijard EUR;
- (ii) delež njegovih skupnih sredstev presega 20 % BDP sodelujoče države članice, v kateri ima sedež, razen če je skupna vrednost njegovih sredstev nižja od 5 milijard EUR;
- (iii) potem ko pristojni nacionalni organ uradno obvesti ECB, da je takšna institucija po njegovem mnenju zelo pomembna za domače gospodarstvo, ECB na podlagi celovite ocene zadevne kreditne institucije, vključno z oceno bilance stanja, sprejme odločitev, v kateri potrdi takšno pomembnost.

ECB lahko tudi na svojo lastno pobudo sklene, da je institucija zelo pomembna, če ima podrejene bančne družbe v več kot eni sodelujoči državi članici in njena čezmejna sredstva ali obveznosti predstavljajo pomemben del njenih skupnih sredstev ali obveznosti, v skladu s pogoji, določenimi v metodologiji.

Tiste, za katere je bila javna finančna pomoč zahtevana ali so to pomoč prejeli neposredno iz EFSF ali EMS, se ne štejejo za manj pomembne.

Ne glede na prejšnje pododstavke ECB opravlja naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v zvezi s tremi najpomembnejšimi kreditnimi institucijami v vsaki od sodelujočih držav članic, razen v utemeljenih posebnih okoliščinah.

5. ECB v zvezi s kreditnimi institucijami iz odstavka 4 in v okviru, določenem z odstavkom 7:

- (a) pristojnim nacionalnim organom izdaja uredbe, smernice ali splošna navodila, na podlagi katerih se izvajajo naloge, določene v členu 4, z izjemo tistih iz točk (a) in (c) odstavka 1 navedenega člena, ter na podlagi katerih pristojni nacionalni organi sprejemajo nadzorniške odločitve.

Taka navodila se lahko nanašajo na posebna pooblastila v členu 16(2) za skupine ali kategorije kreditnih institucij za namene zagotavljanja skladnosti rezultatov nadzora v okviru EMN;

- (b) lahko, če je to potrebno za zagotovitev skladne uporabe visokih nadzornih standardov, kadar koli na lastno pobudo po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi ali na zahtevo pristojnega nacionalnega organa odloči, da bo

sama neposredno izvajala vsa zadevna pooblastila v zvezi z eno ali več kreditnimi institucijami iz odstavka 4, tudi v primeru, kadar je bila finančna pomoč zahtevana ali prejeta posredno iz EFSF ali EMS;

- (c) nadzoruje delovanjem sistema, in sicer na podlagi odgovornosti in postopkov iz tega člena in zlasti točke (c) odstavka 7;
- (d) lahko kadar koli uporabi pooblastila iz členov 10 do 13;
- (e) lahko od pristojnih nacionalnih organov zahteva tudi priložnostne ali redne informacije o izvajanju nalog, za katere so zadolženi na podlagi tega člena.

6. Pristojni nacionalni organi brez poseganja v odstavek 5 tega člena izvajajo in so odgovorni za naloge iz točk (b), (d) do (g) in točke (i) člena 4(1) ter sprejemanje vseh relevantnih nadzorniških odločitev v zvezi z kreditnimi institucijami iz prvega pododstavka odstavka 4 tega člena, in sicer v okviru, določenem v odstavku 7 tega člena, in ob upoštevanju tam določenih postopkov.

Brez poseganja v člene 10 do 13 pristojni nacionalni organi in imenovani nacionalni organi ohranijo pooblastila v skladu z nacionalnim pravom za pridobivanje informacij od kreditnih institucij, finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in družb, vključenih v konsolidirano finančno stanje kreditne institucije, in za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem v teh kreditnih institucijah, holdingih, mešanih holdingih in družbah. Pristojni nacionalni organi v skladu z okvirom iz odstavka 7 tega člena ECB obveščajo o ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka, in te ukrepe tesno usklajujejo z ECB.

Pristojni nacionalni organi ECB redno poročajo o izvajanju dejavnosti na podlagi tega člena.

7. ECB ob posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi in na podlagi predloga Nadzornega odbora sprejme in javno objavi okvir za določitev praktičnih ureditev za izvajanje tega člena. Okvir vsebuje vsaj:

- (a) posebno metodologijo za ocenjevanje meril iz prvega, drugega in tretjega pododstavka odstavka 4 in merila, na podlagi katerih se četrti pododstavek odstavka 4 preneha uporabljati za posamezno kreditno institucijo, in iz tega izhajajočo ureditev za namene izvajanja odstavkov 5 in 6. Navedene ureditve in metodologija za ocenjevanje meril iz prvega, drugega in tretjega pododstavka odstavka 4 se pregledajo, da se vanje vključijo vse potrebne spremembe; z njimi se zagotovi tudi, da se v primerih, ko se kreditna

institucija šteje za pomembno ali manj pomembno, zadevna ocena spremeni le, če se znatneje in ne zgolj prehodno spremenijo razmere, zlasti tiste razmere, ki zadevajo stanje kreditne institucije in so pomembne za to oceno;

(b) opredelitev postopkov, vključno z roki, in možnost priprave osnutkov odločitev, ki se pošljejo ECB v preučitev, za odnose med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, ki se v skladu z odstavkom 4 ne štejejo za manj pomembne;

(c) opredelitev postopkov, vključno z roki, za odnose med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, ki se v skladu z odstavkom 4 štejejo za manj pomembne. Takšni postopki od pristojnih nacionalnih organov glede na primere, določene z okvirom, zahtevajo zlasti naj:

(i) ECB uradno obvestijo o vsakem pomembnem nadzorniškem postopku;

(ii) na zahtevo ECB podrobneje ocenijo posamezne vidike postopka;

(iii) ECB posredujejo pomembne osnutke nadzorniških odločitev, o katerih ECB lahko izrazi svoja stališča.

8. Če ECB pri izvajanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, pomagajo pristojni nacionalni organi ali imenovani nacionalni organi, ECB in pristojni nacionalni organi to storijo v skladu z določbami upoštevanih aktov Unije v zvezi s porazdelitvijo pristojnosti in sodelovanjem med pristojnimi organi različnih držav članic.

Člen 7

Tesno sodelovanje s pristojnimi organi sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro

1. ECB v okviru omejitev iz tega člena opravlja naloge na področjih iz členov 4(1), 4(2) in 5 v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici, katere valuta ni euro, če je bilo med ECB in pristojnim nacionalnim organom te države članice vzpostavljeno tesno sodelovanje v skladu s tem členom.

ECB lahko v ta namen pošlje navodila pristojnemu nacionalnemu organu ali imenovanemu nacionalnemu organu sodelujoče države članice, katere valuta ni euro.

2. Tesno sodelovanje med ECB in pristojnim nacionalnim organom sodelujoče države članice, katere valuta ni euro, se vzpostavi s sklepom ECB, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevna država članica uradno obvesti druge države članice, Komisijo, ECB in EBA o prošnji za vzpostavitev tesnega sodelovanja z ECB pri opravljanju nalog iz členov 4 in 5 v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami s sedežem v zadevni državi članici v skladu s členom 6;

(b) v uradnem obvestilu se zadevna država članica zaveže, da bo:

— njen pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ upošteval vse smernice in zahteve ECB in

— zagotovila vse informacije o kreditnih institucijah s sedežem na njenem ozemlju, ki bi jih ECB lahko zahtevala zaradi izdelave celovite ocene teh kreditnih institucij;

(c) zadevna država članica je sprejela ustrezno nacionalno zakonodajo, s katero je zagotovila, da bo njen pristojni nacionalni organ v skladu z odstavkom 4 zavezan sprejeti vsakršen ukrep v zvezi s kreditnimi institucijami, ki bi ga zahtevala ECB.

3. Sklep iz odstavka 2 se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporabljati se začne 14 dni po svoji objavi.

4. Če ECB meni, da bi moral pristojni nacionalni organ zadevne države članice za kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding sprejeti ukrep, ki se nanaša na naloge iz odstavka 1, temu organu pošlje navodila, v katerih določi ustrezen časovni okvir.

Ta časovni okvir ne sme biti krajši od 48 ur, razen če je hitrejša sprejetje nujno, da se prepreči nepopravljiva škoda. Pristojni nacionalni organ zadevne države članice v skladu z obveznostjo iz točke (c) odstavka 2 sprejme vse potrebne ukrepe.

5. ECB se lahko odloči zadevno državo članico opozoriti, da bo začasno ali dokončno prekinila tesno sodelovanje, če država članica ne bo sprejela nobenega odločnega popravnega ukrepa v naslednjih primerih:

(a) če po mnenju ECB zadevna država članica ne izpolnjuje več pogojev iz točk (a) do (c) odstavka 2 ali

- (b) če po mnenju ECB pristojni nacionalni organ zadevne države članice ne ravna v skladu z obveznostjo iz točke (c) odstavka 2.

Če v 15 dneh po prejemu uradnega obvestila o takšnem opozorilu ni sprejet noben ukrep, lahko ECB začasno ali dokončno prekine tesno sodelovanje s to državo članico.

Zadevna država članica je uradno obveščena o sklepu o začasni ali dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. V sklepu je določen datum, od katerega se uporablja, pri čemer so ustrezno upoštevani učinkovitost nadzora in zakoniti interesi kreditnih institucij.

6. Država članica lahko od ECB zahteva dokončno prekinitev tesnega sodelovanja kadar koli po preteku treh let od objave sklepa ECB o vzpostavitvi tesnega sodelovanja v *Uradnem listu Evropske unije*. V zahtevi se pojasnijo razlogi za dokončno prekinitev, vključno z možnimi znatnimi škodljivimi posledicami za fiskalne odgovornosti države članice, če je to potrebno. V tem primeru ECB nemudoma sprejme sklep o dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja in navede datum, od katerega se ta sklep začne uporabljati, in sicer najpozneje v roku treh mesecev, pri čemer se ustrezno upoštevajo učinkovitost nadzora in zakoniti interesi kreditnih institucij. Sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

7. Če sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ECB v skladu s členom 26(8) uradno sporoči razloge za obrazloženo nestrinjanje z ugovorom Sveta ECB zoper osnutek odločitve Nadzornega odbora, Svet ECB v tridesetih dneh predloži mnenje o razlogih za nestrinjanje države članice in potrdi ali umakne svoj ugovor, pri čemer to utemelji.

Kadar Svet ECB svoj ugovor potrdi, lahko sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ECB uradno sporoči, da morebitna odločitev v zvezi z možnim spremenjenim osnutkom odločitve Nadzornega odbora zanj ne bo zavezujoča.

ECB v tem primeru razmisli o morebitni začasni ali dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja s to državo članico, pri čemer ustrezno upošteva učinkovitost nadzora, in v zvezi s tem sprejme odločitev.

ECB pri tem zlasti upošteva:

- (a) ali bi bila brez takšne začasne ali dokončne prekinitve lahko ogrožena celovitost enotnega mehanizma nadzora ali povzročene znatne škodljive posledice za fiskalne odgovornosti držav članic;

- (b) ali bi takšna začasna ali dokončna prekinitev lahko imela znatne škodljive posledice za fiskalne odgovornosti v državi članici, ki je uradno izrazila obrazloženo nestrinjanje v skladu s členom 26(8);

- (c) ali je po njenem prepričanju zadevni nacionalni pristojni organ sprejel ukrepe, ki po mnenju ECB:

- zagotavljajo, da kreditne institucije v državi članici, ki je v skladu s prejšnjim pododstavkom uradno sporočila svoje obrazloženo nestrinjanje, niso ugodnejše obravnavane kot kreditne institucije v drugih sodelujočih državah članicah, in
- so enako učinkoviti kot odločitev Sveta ECB iz drugega pododstavka tega odstavka, kar zadeva doseganje ciljev iz člena 1 in zagotavljanje skladnosti z upoštevanim pravom Unije.

ECB te svoje ugotovitve navede v odločitvi in o njih obvesti zadevno državo članico.

8. Če se sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ne strinja z osnutkom odločitve Nadzornega odbora, lahko Svetu ECB v petih delovnih dneh po prejetju tega osnutka odločitve sporoči razloge za svoje nestrinjanje. Svet ECB o zadevi odloči v petih delovnih dneh, pri čemer v celoti upošteva te razloge, in zadevni državi članici svojo odločitev pisno utemelji. Zadevna država članica lahko od ECB zahteva, da s takojšnjim učinkom prekine tesno sodelovanje, sledeča odločitev pa je ne zavezuje.

9. Država članica, ki je dokončno prekinila tesno sodelovanje z ECB, ne sme vzpostaviti novega tesnega sodelovanja pred iztekom treh let od objave sklepa ECB o dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8

Mednarodni odnosi

Brez poseganja v pristojnosti držav članic in pristojnosti drugih institucij in organov Unije, vključno z EBA, lahko ECB v zvezi z nalogami, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vzpostavi stike z nadzornimi organi, mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav ter z njimi sklepa upravne dogovore, pod pogojem, da se pri tem ustrezno usklajuje z EBA. Ti dogovori za Unijo in njene države članice ne ustvarjajo novih pravnih obveznosti.

POGLAVJE III

Pooblastila ECB

Člen 9

Nadzorniška in preiskovalna pooblastila

1. Izključno za namene opravljanja nalog, ki se na ECB prenesejo s členi 4(1), 4(2) in 5(2), se ECB po potrebi šteje za pristojni organ ali imenovani organ v sodelujočih državah članicah, kot je določeno z upoštevnim pravom Unije.

Prav tako ima ECB izključno za te namene vsa pooblastila in obveznosti, določene v tej uredbi. Ima tudi vsa pooblastila in obveznosti, ki jih imajo na podlagi upoštevnega prava Unije pristojni in imenovani organi, razen če ni v tej uredbi določeno drugače. ECB ima zlasti pooblastila, navedena v oddelkih 1 in 2 tega poglavja.

ECB lahko, kolikor je to potrebno za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, od navedenih nacionalnih organov z navodili zahteva, naj uporabijo svoja pooblastila v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, kadar ta uredba takšnih pooblastil ne prenaša na ECB. Navedeni nacionalni organi ECB v celoti obveščajo o izvajanju teh pooblastil.

2. ECB pooblastila iz odstavka 1 tega člena izvaja v skladu z akti iz prvega pododstavka člena 4(3). ECB in pristojni nacionalni organi pri izvajanju svojih nadzorniških oziroma preiskovalnih pooblastil tesno sodelujejo.

3. ECB z odstopanjem od odstavka 1 tega člena v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v sodelujočih državah članicah, katerih valuta ni evro, izvaja svoja pooblastila v skladu s členom 7.

O d d e l e k 1

Preiskovalna pooblastila

Člen 10

Zahteva po predložitvi informacij

1. Brez poseganja v pooblastila iz člena 9(1) in pod pogoji, določenimi z upoštevnim pravom Unije, lahko ECB od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb v skladu s členom 4 zahteva, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih intervalih in v določeni obliki:

(a) kreditnih institucij s sedežem v sodelujočih državah članicah;

(b) finančnih holdingov s sedežem v sodelujočih državah članicah;

(c) mešanih finančnih holdingov s sedežem v sodelujočih državah članicah;

(d) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v sodelujočih državah članicah;

(e) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (a) do (d);

(f) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (a) do (d) prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti.

2. Osebe iz odstavka 1 predložijo zahtevane informacije. Te osebe zaradi določb o varovanju poklicne skrivnosti niso izvzete iz dolžnosti, da predložijo navedene informacije. Zagotavljanje navedenih informacij se ne šteje za kršitev načela poklicne skrivnosti.

3. Če ECB informacije pridobi neposredno od pravnih ali fizičnih oseb iz odstavka 1, te informacije da na voljo zadevnim pristojnim nacionalnim organom.

Člen 11

Splošne preiskave

1. ECB lahko zaradi izvedbe nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in pod drugimi pogoji, določenimi v upoštevnem pravu Unije, opravi vse potrebne preiskave katere koli osebe iz člena 10(1), ki ima sedež ali se nahaja v sodelujoči državi članici.

V ta namen ima ECB pravico:

(a) zahtevati predložitev dokumentacije;

(b) pregledati knjige in zapise oseb iz člena 10(1) ter narediti kopije takšnih knjig in zapisov oziroma izpiske iz njih;

(c) pridobiti pisno ali ustno obrazložitev oseb iz člena 10(1) oziroma njihovih predstavnikov ali osebja;

(d) opraviti razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor zaradi zbiranja informacij o predmetu preiskave.

2. Pri osebah iz člena 10(1) se opravijo preiskave, ki se uvedejo na podlagi odločitve ECB.

Če oseba ovira potek preiskave, pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri so zadevni prostori, v skladu z nacionalnim pravom zagotovi potrebno pomoč, ki v primerih iz členov 12 in 13 vključuje pomoč pri zagotavljanju dostopa ECB do poslovnih prostorov pravnih oseb iz člena 10(1), tako da se lahko uveljavljajo prej navedene pravice.

Člen 12

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. ECB lahko zaradi izvedbe naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in pod drugimi pogoji, določenimi v upoštevnem pravu Unije, v skladu s členom 13 in če o tem predhodno uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ, opravi vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v poslovnih prostorih pravnih oseb iz člena 10(1) in katerih koli drugih družb, vključenih v nadzor na konsolidirani podlagi, kadar je v skladu s točko (g) člena 4(1) konsolidacijski nadzornik ECB. ECB lahko inšpekcijski pregled na kraju samem opravi tudi, ne da bi te pravne osebe o njem predhodno obvestila, če to terjata pravilna izvedba in učinkovitost inšpekcijskega pregleda.

2. Uradniki ECB in druge osebe, ki jih ECB pooblasti za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče pravnih oseb, ki se preiskujejo na podlagi odločitve ECB o preiskavi, ter imajo vsa pooblastila iz člena 11(1).

3. Pri pravnih osebah iz člena 10(1) se na podlagi odločitve ECB opravijo inšpekcijski pregledi na kraju samem.

4. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje pristojni nacionalni organ države članice, v kateri je treba izvesti inšpekcijski pregled, pod nadzorom ECB, ki tu nastopa tudi v usklajevalni vlogi, dejavno pomagajo uradnikom ECB in drugim osebam, ki jih pooblasti ECB. V ta namen imajo vsa pooblastila iz odstavka 2. Pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem imajo pravico sodelovati tudi uradniki pristojnega nacionalnega organa zadevne sodelujoče države članice.

5. Če uradniki ECB in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje ECB, ugotovijo, da oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu, odrejenemu na podlagi tega člena, jim pristojni nacionalni organ zadevne sodelujoče države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovi potrebno pomoč. Kolikor je to potrebno za inšpekcijski pregled, ta pomoč vključuje zapečatenje vseh poslovnih prostorov in knjig ali zapisov. Kadar zadevni pristojni nacionalni organ nima tega pooblastila, uporabi svoja pooblastila, na podlagi katerih za potrebno pomoč zaprosi druge nacionalne organe.

Člen 13

Dovoljenje sodnega organa

1. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz člena 12(1) in (2) ali pomoč iz člena 12(5) v skladu z nacionalnimi pravili potrebno dovoljenje sodnega organa, se za takšno dovoljenje tudi zaprosi.

2. Če se zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1 tega člena, nacionalni sodni organ preveri, ali je odločitev ECB pristna ter ali predvideni prisilni ukrepi glede na predmet inšpekcijskega pregleda niso samovoljni ali pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ ECB zaprosi za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima ECB za sum o kršitvi aktov iz prvega pododstavka člena 4(3), resnosti domnevne kršitve in narave vpletenosti osebe, na katero se nanašajo prisilni ukrepi. Nacionalni sodni organ pa ne sme presojeti tega, ali je inšpekcijski pregled potreben, oziroma zahtevati informacij iz spisa ECB. Zakonitost odločitve ECB lahko presoja samo Sodišče Evropske unije.

Oddelek 2

Posebna nadzorniška pooblastila

Člen 14

Dovoljenje

1. Vsaka prošnja za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti kreditni instituciji, ki naj bi imela sedež v sodelujoči državi članici, se predloži pristojnim nacionalnim organom države članice, v kateri naj bi kreditna institucija imela sedež, v skladu z zahtevami, ki jih določa upošteveno nacionalno pravo.

2. Če vlagatelj izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, ki jih določa upošteveno nacionalno pravo te države članice, pristojni nacionalni organ v obdobju, določenem v upoštevnem nacionalnem pravu, sprejme osnutek odločitve, s katerim ECB predlaga izdajo dovoljenja. O osnutku odločitve uradno obvesti ECB in vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja. V drugih primerih pristojni nacionalni organ zavrne vlogo za izdajo dovoljenja.

3. Za osnutek odločitve velja, da ga je ECB sprejela, če ta ne ugovarja v roku največ desetih delovnih dni, ki ga lahko v ustrezno utemeljenih primerih enkrat podaljša za dodatnih deset delovnih dni. ECB osnutku odločitve ugovarja le, če niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja, ki jih določa upošteveno pravo Unije. Razloge za zavrnitev navede pisno.

4. Pristojni nacionalni organ vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja uradno obvesti o odločitvi, sprejeti v skladu z odstavkom 2 in 3.

5. Ob upoštevanju odstavka 6 lahko ECB v primerih, ki jih določa upošteveno pravo Unije, odvzame dovoljenje na lastno pobudo po posvetovanju s pristojnim nacionalnim organom sodelujoče države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež, ali na predlog takega pristojnega nacionalnega organa. S temi posvetovanji se zlasti zagotovi, da ECB pred sprejetjem odločitev o odvzemu dovoljenja nacionalnim organom da na voljo dovolj časa, da odločijo o potrebnih popravnihi ukrepih, vključno z morebitnimi ukrepi reševanja, in te ukrepe upošteva.

Če pristojni nacionalni organ, ki je v skladu z odstavkom 1 predlagal izdajo dovoljenja, meni, da je treba v skladu z upoštevnim nacionalnim pravom dovoljenje odvzeti, to predlaga ECB. V tem primeru ECB sprejme odločitev glede predlaganega odvzema, pri čemer dosledno upošteva razloge za odvzem, ki jih predloži pristojni nacionalni organ.

6. Dokler so za reševanje kreditnih institucij še naprej pristojni nacionalni organi, ti v primerih, v katerih menijo, da bi odvzem dovoljenja škodljivo vplival na ustrezno izvajanje ukrepov ali na same ukrepe, potrebne za reševanje ali za ohranitev finančne stabilnosti, o svojem ugovoru ustrezno uradno obvestijo ECB, pri čemer podrobno obrazložijo škodljiv vpliv, ki bi ga povzročil odvzem. ECB v teh primerih v obdobju, ki je vzajemno dogovorjeno z nacionalnimi organi, ne izvede odvzema dovoljenja. ECB lahko to obdobje podaljša, če meni, da je bil dosežen zadosten napredek. Vendar če ECB v obrazloženi odločitvi ugotovi, da nacionalni organi niso izvedli ustreznih ukrepov, potrebnih za ohranitev finančne stabilnosti, nemudoma izvede odvzem dovoljenja.

Člen 15

Ocena pridobitev kvalificiranega deleža

1. Brez poseganja v izjeme, določene v točki (c) člena 4(1), se vsakršna priglasitev pridobitve kvalificiranega deleža v kreditni instituciji s sedežem v sodelujoči državi članici ali s tem povezane informacije naslovijo na pristojne nacionalne organe države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež, v skladu z zahtevami upoštevnega nacionalnega prava na podlagi aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3).

2. Pristojni nacionalni organ oceni nameravano pridobitev in najmanj deset delovnih dni pred iztekom ustreznega obdobja ocenjevanja, določenega v upoštevnem pravu Unije, ECB posreduje priglasitev in predlog odločitve o nasprotovanju ali nenasprotovanju pridobitvi na podlagi meril iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), ter pomaga ECB v skladu s členom 6.

3. ECB odloči, ali bo pridobitvi nasprotovala, na podlagi ocenjevalnih meril, določenih v upoštevnem pravu Unije, ter v skladu s tam določenim postopkom in ocenjevalnim obdobjem.

Člen 16

Nadzorniška pooblastila

1. ECB ima za opravljanje svojih nalog iz člena 4(1) in brez poseganja v druga pooblastila, ki so ji podeljena, pooblastila, določena v odstavku 2 tega člena, na podlagi katerih lahko od katere koli kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v sodelujočih državah članicah zahteva, naj pravočasno sprejme potrebne ukrepe za odpravo zadevnih težav, v kateri koli od naslednjih okoliščin:

(a) kreditna institucija ne izpolnjuje zahtev iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3);

(b) ECB ima dokaze, da bo kreditna institucija v naslednjih 12 mesecih verjetno kršila zahteve iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3);

(c) na podlagi ugotovitve v okviru nadzorniškega pregledovanja v skladu s točko (f) člena 4(1), da ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvaja kreditna institucija, ter kapital in likvidnost te institucije ne zagotavljajo zanesljivega upravljanja in kritja tveganj, s katerimi se sooča.

2. Za namene člena 9(1) ima ECB zlasti naslednja pooblastila:

(a) zahtevati, naj imajo institucije kapital, ki presega kapitalske zahteve iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), povezan z dejavniki tveganj in s tveganji, ki jih ne krijejo upošteveni akti Unije;

(b) zahtevati okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij;

(c) zahtevati, naj institucije predložijo načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzornimi zahtevami iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;

(d) zahtevati, naj institucije v zvezi s kapitalskimi zahtevami uporabljajo posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev;

(e) omejiti poslovanje, dejavnosti ali mrežo institucij ali zahtevati odpravo dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;

(f) zahtevati zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij;

- (g) zahtevati, naj institucije omejijo variabilne prejemke kot delež neto prihodkov, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
- (h) zahtevati, naj institucije za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;
- (i) omejiti ali prepovedati, da institucije delijo dobiček med delničarje, družbenike ali imetnike instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;
- (j) določiti zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalskih in likvidnostnih pozicijah;
- (k) določiti posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;
- (l) zahtevati dodatna razkritja;
- (m) kadar koli zamenjati člane upravnega organa kreditnih institucij, ki ne izpolnjujejo zahtev iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3).

Člen 17

Pooblastila organov države gostiteljice in sodelovanje pri nadzoru na konsolidirani podlagi

1. Med sodelujočimi državami članicami se postopki, ki jih upoštevno pravo Unije določa za kreditne institucije, ki želijo ustanoviti podružnico ali uveljavljati pravico do svobode opravljanja storitev, tako da opravljajo dejavnosti na ozemlju druge države članice, ter s tem povezane pristojnosti matične države članice in države članice gostiteljice uporabljajo samo za naloge, ki se ne prenesejo na ECB s členom 4.
2. Določbe upoštevne prava Unije o sodelovanju med pristojnimi organi različnih držav članic pri izvajanju nadzora na konsolidirani podlagi se ne uporabljajo, če je ECB edini udeleženi pristojni organ.
3. ECB pri izpolnjevanju svojih nalog, kot so opredeljene v členih 4 in 5, upošteva pravično uravnoteženost med vsemi sodelujočimi državami članicami v skladu s členom 6(8), v odnosih z nesodelujočimi državami članicami pa upošteva uravnoteženost med matičnimi državami članicami in državami članicami gostiteljicami, kot je določena v upoštevnom pravu Unije.

Člen 18

Upravne kazni

1. Če kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi namerno ali iz malomarnosti kršijo zahtevo iz upoštevnihih pravnih aktov Unije, ki se neposredno uporabljajo, in je v zvezi s tem pristojnim organom v skladu z upoštevnihih pravom Unije dana možnost, da izrečejo upravne denarne kazni, lahko ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, naloži upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, oziroma do 10 % skupnega letnega prometa pravne osebe v predhodnem poslovnem letu, kot je opredeljen v upoštevnihih pravu Unije, oziroma morebitne druge denarne kazni, določene v upoštevnihih pravu Unije.

2. Če je pravna oseba podrejena družba nadrejene osebe, je zadevni skupni letni promet iz odstavka 1 skupni letni promet iz konsolidiranihih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

3. Kazni, ki se uporabljajo, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. ECB pri odločanju o tem, ali bo naložila kazen, in pri določitvi ustrezne kazni ukrepa v skladu s členom 9(2).

4. ECB uporablja ta člen v skladu z akti, navedenimi v prvem pododstavku člena 4(3) te uredbe, po potrebi vključno s postopki iz Uredbe (ES) št. 2532/98.

5. V primerih, ki jih odstavki 1 tega člena ne ureja, lahko ECB, če je to potrebno za opravljanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, od pristojnihih nacionalnihih organov zahteva, naj sprožijo postopek za sprejetje ukrepov, s katerimi zagotovijo naložitev ustreznih kazni v skladu z akti iz prvega pododstavka člena 4(3) in vso ustrezno nacionalno zakonodajo, ki daje posebna pooblastila, ki se trenutno s pravom Unije ne zahtevajo. Kazni, ki jih uporabljajo pristojni nacionalni organi, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Prvi pododstavek tega odstavka se uporablja zlasti za denarne kazni, ki se naložijo kreditnihih institucijam, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom zaradi kršitev nacionalnega prava, s katerim so bile prenesene upoštevne direktive, ter za vse upravne kazni ali ukrepe, ki se naložijo članom uprave kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali vsem drugim posameznikom, ki so v skladu z nacionalnihih pravom odgovorni za kršitve kreditnihih institucij, finančnihih holdingov ali mešanihih finančnihih holdingov.

6. ECB objavi sankcije iz odstavka 1 ne glede na to, ali so glede njih vložene pritožbe ali ne, v primerih in v skladu s pogoji, kot so določeni v ustreznem pravu Unije.

7. Brez poseganja v odstavke 1 do 6 lahko ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v primeru kršitve njenih uredb ali sklepov naloži kazni v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98.

POGLAVJE IV

Organizacijska načela

Člen 19

Neodvisnost

1. ECB in pristojni nacionalni organi, ki delujejo v okviru enotnega mehanizma nadzora, pri opravljanju nalog, ki se nanje prenesejo s to uredbo, ravnajo neodvisno. Člani Nadzornega odbora in usmerjevalnega odbora ravnajo neodvisno in objektivno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo niti ne sprejemajo navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.

2. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter vlade držav članic in vsi drugi organi to neodvisnost spoštujejo.

3. Potem ko Nadzorni odbor preuči, ali bi potrebovali kodeks ravnanja, Svet ECB pripravi in objavi kodeks ravnanja za osebje in vodstvo ECB, vključeno v bančni nadzor, zlasti kar zadeva nasprotje interesov.

Člen 20

Odgovornost in poročanje

1. ECB v skladu s tem poglavjem odgovarja za izvajanje te uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. ECB vsako leto predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Euroskupini poročilo o opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vključno z informacijami o predvideni sestavi in znesku nadomestil za nadzor iz člena 30.

3. Predsednik Nadzornega odbora ECB to poročilo javno predstavi Evropskemu parlamentu in Euroskupini, ob navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.

4. Predsednik Nadzornega odbora ECB lahko Euroskupini na njeno zahtevo odgovarja na vprašanja o opravljanju nadzorniških nalog, ob navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.

5. Predsednik Nadzornega odbora ECB na zahtevo Evropskega parlamenta sodeluje na zaslišanju o opravljanju nadzorniških nalog v pristojnih odborih Parlamenta.

6. ECB ustno ali pisno odgovarja na vprašanja Evropskega parlamenta ali Euroskupine v skladu z njenimi postopki in v navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.

7. Evropsko računsko sodišče pri preverjanju učinkovitosti upravljanja ECB na podlagi člena 27.2 Statuta ESCB in ECB upošteva tudi nadzorniške naloge, ki se na ECB prenesejo s to uredbo.

8. Predsednik Nadzornega odbora ECB na prošnjo organizira zaupne razprave za zaprtimi vrati s predsednikom in podpredsedniki pristojnega odbora Evropskega parlamenta v zvezi z njenimi nadzorniškimi nalogami, če so takšne razprave nujne za izvajanje pooblastil Evropskega parlamenta v skladu s PDEU. Evropski parlament in ECB sprejmeta dogovor o podrobnostih za organizacijo takšnih razprav, da se zagotovi popolna zaupnost v skladu z obveznostmi, ki glede zaupnosti veljajo za ECB kot pristojni organ na podlagi upoštevne prava Unije.

9. ECB lojalno sodeluje pri vseh preiskavah, ki jih opravlja Evropski parlament, v skladu s PDEU. ECB in Evropski parlament se dogovorita o praktičnih podrobnostih za uresničevanje demokratične odgovornosti in nadzora nad opravljanjem nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo. Med drugim se dogovorita o dostopu do informacij, o sodelovanju pri preiskavah in glede informacij o izbirnem postopku za predsednika Nadzornega odbora.

Člen 21

Nacionalni parlamenti

1. Ko ECB predloži poročilo iz člena 20(2), ga obenem neposredno posreduje nacionalnim parlamentom sodelujočih držav članic.

Nacionalni parlamenti lahko na ECB naslovijo obrazložene pripombe glede tega poročila.

2. Nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic lahko od ECB v okviru svojih postopkov zahtevajo, da pisno odgovori na vse pripombe ali vprašanja, ki ji jih predložijo v zvezi z njenimi nalogami po tej uredbi.

3. Nacionalni parlament sodelujoče države članice lahko predsednika ali člana Nadzornega odbora povabi, naj skupaj s predstavnikom pristojnega nacionalnega organa sodeluje v izmenjavi mnenj v zvezi z nadzorom nad kreditnimi institucijami v tej državi članici.

4. Ta uredba ne posega v odgovornost pristojnih nacionalnih organov do nacionalnih parlamentov v skladu z nacionalnim pravom za opravljanje nalog, ki se s to uredbo ne prenesejo na ECB, in za opravljanje dejavnosti, ki jih ti opravljajo v skladu s členom 6.

Člen 22

Ustrezno postopanje pri sprejemanju nadzorniških odločitev

1. ECB pred sprejetjem nadzorniških odločitev v skladu s členom 4 in oddelkom 2 poglavja III osebam, glede katerih poteka postopek, omogoči, da podajo izjavo. Odločitve ECB temeljijo samo na ugovorih, o katerih so se zadevne stranke lahko izrekle.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če so potrebni nujni ukrepi, da se prepreči nastanek večje škode za finančni sistem. V tem primeru lahko ECB sprejme začasno odločitev in zadevnim osebam omogoči, da podajo izjavo takoj, ko je to po sprejetju odločitve mogoče.

2. Pravica zadevnih oseb do obrambe se v postopku v celoti spoštuje. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis ECB, ob upoštevanju zakonitega interesa drugih oseb za varovanje njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis tudi ne zajema zaupnih informacij.

ECB svoje odločitve obrazloži.

Člen 23

Prijave kršitev

ECB zagotovi, da se vzpostavijo učinkoviti mehanizmi za prijavo kršitev pravnih aktov iz člena 4(3), ki jih storijo kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi oziroma pristojni organi v sodelujočih državah članicah, vključno s posebnimi postopki za sprejemanje prijav o kršitvah in odzivanju nanje. Takšni postopki so v skladu z upošteveno zakonodajo Unije in zagotavljajo uporabo naslednjih načel: ustrezna zaščita oseb, ki prijavijo kršitve, varstvo osebnih podatkov in ustrezna zaščita obtoženca.

Člen 24

Upravni odbor za pregled

1. ECB ustanovi Upravni odbor za pregled za izvajanje notranjega upravnega pregleda odločitev, ki jih sprejme ECB pri izvajanju pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo, in sicer na podlagi zahteve za pregled, predložene v skladu z odstavkom 5. Obseg notranjega upravnega pregleda se nanaša na postopkovno in vsebinsko skladnost navedenih odločitev s to uredbo.

2. Upravni odbor za pregled sestavlja pet uglednih posameznikov iz držav članic, ki so se že izkazali z ustreznim znanjem in strokovnimi izkušnjami, vključno z nadzorniškimi izkušnjami, na ustrezno visoki ravni s področja bančništva ali drugih finančnih storitev, izključujoč osebje, trenutno zaposleno v ECB, in osebje, trenutno zaposleno v pristojnih organih oziroma v drugih nacionalnih institucijah, organih, uradih in agencijah ali v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije, ki so vključeni v izvajanje nalog, prenesenih na ECB s to uredbo. Upravni odbor za pregled mora imeti dovolj sredstev in strokovnega znanja za oceno izvajanja pooblastil ECB v skladu s to uredbo. Člane Upravnega odbora za pregled in dva nadomestna člana imenuje ECB za obdobje petih let, ki ga je mogoče enkrat podaljšati, na podlagi javnega razpisa za prijavo interesa, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*. Članov in nadomestnih članov ne zavezujejo nobena navodila.

3. Upravni odbor za pregled odloča na podlagi večine vsaj treh od petih članov.

4. Člani Upravnega odbora za pregled ravnavajo neodvisno in v javnem interesu. V ta namen dajo javno izjavo o zavezah in javno izjavo o interesih, v kateri navedejo vse neposredne ali posredne interese, ki bi jih bilo mogoče šteti kot nevarne za njihovo neodvisnost, oziroma da takšni interesi niso podani.

5. Vsaka fizična ali pravna oseba lahko v primerih iz odstavka 1 zahteva pregled odločitve ECB na podlagi te uredbe, ki je naslovljena nanjo ali ki se nanjo neposredno in posamično nanaša. Zahteva za pregled odločitve Sveta ECB, navedene v odstavku 7, ni dopustna.

6. Vsaka zahteva za pregled se skupaj z obrazložitvijo v pisni obliki vloži pri ECB v enem mesecu po dnevu, ko je bila oseba, ki zahteva pregled, o odločitvi uradno obveščena, ali, če takšnega uradnega obvestila ni, v enem mesecu po dnevu, ko je bila z odločitvijo seznanjena.

7. Potem ko Upravni odbor za pregled odloči o dopustnosti pregleda, poda mnenje v roku, ki ustreza nujnosti zadeve, najpozneje pa dva meseca od prejete zahteve ter zadevo preda Nadzornemu odboru, da bi pripravil nov osnutek odločitve. Nadzorni odbor upošteva mnenje Upravnega odbora za pregled in Svetu ECB nemudoma predloži novi osnutek odločitve. Novi osnutek odločitve bodisi razveljavi prvotno odločitev, jo nadomesti z odločitvijo enake vsebine ali jo nadomesti s spremenjeno odločitvijo. Šteje se, da je bil novi osnutek odločitve sprejet, če mu Svet ECB ne ugovarja v obdobju največ desetih delovnih dni.

8. Zahteva za pregled v skladu z odstavkom 5 nima odločilnega učinka. Vendar lahko Svet ECB na predlog Upravnega odbora za pregled odloži izvršitev sporne odločitve, če meni, da to terjajo okoliščine.

9. Mnenje Upravnega odbora za pregled, novi osnutek odločitve, ki ga predloži Nadzorni odbor, in odločitev, ki jo na podlagi tega člena sprejme Svet ECB, se obrazložijo, stranke pa se o njih uradno obvestijo.

10. ECB sprejme sklep o določitvi pravil za delovanje Upravnega odbora za pregled.

11. Ta člen ne posega v pravico do vložitve tožbe na Sodišče Evropske unije v skladu s Pogodbama.

Člen 25

Ločenost od nalog monetarne politike

1. ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, sledi samo ciljem, ki jih določa ta uredba.

2. ECB naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, opravlja brez poseganja v svoje naloge, ki se nanašajo na monetarno politiko, in v druge svoje naloge ter ločeno od njih. Naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, ne posegajo v njene naloge, ki se nanašajo na monetarno politiko, niti niso z njimi določene. Poleg tega naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, ne posegajo v njene naloge v zvezi z ESRB ali katere koli druge naloge. ECB poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, kako izpolnjuje to določbo. Naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, ne spreminjajo stalnega spremljanja plačilne sposobnosti njenih nasprotnih strank v okviru monetarne politike.

Osebe, ki sodeluje pri izvajanju nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, je organizacijsko ločeno od osebja, ki sodeluje pri opravljanju drugih nalog, dodeljenih ECB, pri čemer zanj velja tudi ločeno poročanje.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 ECB sprejme in objavi vsa potrebna notranja pravila, vključno s pravili o poklicni skrivnosti in izmenjavi informacij med obema področjema delovanja.

4. ECB zagotovi, da je pri delovanju Sveta ECB monetarna funkcija povsem ločena od nadzorne funkcije. To se odraža tudi pri strogo ločenih sestankih in v dnevni redih.

5. Da bi zagotovili ločenost nalog monetarne politike in nadzorniških nalog, ECB vzpostavi odbor za mediacijo. Ta odbor odpravlja razhajanja med stališči, ki jih izrazijo pristojni organi zadevnih sodelujočih držav članic glede ugovorov Sveta

ECB zoper osnutke odločitev Nadzornega odbora. Odbor za mediacijo vključuje po enega člana iz vsake sodelujoče države članice, ki ga država članica izbere med člani Sveta ECB in Nadzornega odbora, odloča pa z navadno večino, pri čemer ima vsak član en glas. ECB sprejme in javno objavi uredbo o vzpostavitvi takega odbora za mediacijo ter njegov poslovnik.

Člen 26

Nadzorni odbor

1. Načrtovanje in izvajanje nalog, ki se prenesejo na ECB, v celoti izvaja notranji organ, ki ga sestavljajo predsednik in podpredsednik, imenovana v skladu z odstavkom 3, štirje predstavniki ECB, imenovani v skladu z odstavkom 5, ter po en predstavnik pristojnega nacionalnega organa iz vsake sodelujoče države članice (v nadaljnjem besedilu: Nadzorni odbor). Vsi člani Nadzornega odbora delujejo v interesu Unije kot celote.

Kadar pristojni organ ni centralna banka, se lahko član Nadzornega odbora iz tega odstavka odloči, da ga spremlja predstavnik centralne banke države članice. Za namene postopka glasovanja iz odstavka 6 se predstavniki organov posamezne države članice skupaj štejejo kot en član.

2. Pri imenovanjih članov Nadzornega odbora v skladu s to uredbo se upoštevajo načela uravnotežene zastopanosti obeh spolov, izkušnje in usposobljenost.

3. ECB po predstavitvi stališča Nadzornega odbora predlog za imenovanje predsednika in podpredsednika predloži v odobritev Evropskemu parlamentu. Po odobritvi tega predloga Svet sprejme izvedbeni sklep, s katerim imenuje predsednika in podpredsednika Nadzornega odbora. Predsednik je izbran na podlagi odprtega izbirnega postopka, o katerem sta Evropski parlament in Svet ustrezno obveščana, izmed uglednih in izkušenih posameznikov s področja bančnih in finančnih zadev, ki niso člani Sveta ECB. Podpredsednik Nadzornega odbora je izbran izmed članov Izvršilnega odbora ECB. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

Ko je predsednik imenovan, svojo funkcijo opravlja za polni delovni čas in nima drugih funkcij v pristojnih nacionalnih organih. Njegov mandat traja pet let in ne more biti podaljšan.

4. Če predsednik Nadzornega odbora ne izpolnjuje več pogojev, zahtevanih za opravljanje njegovih nalog, ali je bil spoznan za krivega hude kršitve, lahko Svet na predlog ECB, ki ga je odobrila Evropski parlament, sprejme izvedbeni sklep, s katerim predsednika odstavi s položaja. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

Če je podpredsednik Nadzornega odbora v skladu s Statutom ESCB in ECB razrešen kot član Izvršilnega odbora ECB, lahko Svet na predlog ECB, ki ga je odobril Parlament, sprejme izvedbeni sklep, s katerim podpredsednika odstavi s položaja. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

V ta namen lahko Evropski parlament ali Svet obvesti ECB, da so po njegovem mnenju izpolnjeni pogoji za odstavek predsednika ali podpredsednika Nadzornega odbora s položaja, na kar ECB odgovori.

5. Štirje predstavniki ECB, ki jih imenuje Svet ECB, ne opravljajo nalog, neposredno povezanih z monetarno funkcijo ECB. Vsi predstavniki ECB imajo glasovalno pravico.

6. Nadzorni odbor sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član ima en glas. Če je izid glasovanja neodločen, je odločilen glas predsednika.

7. Z odstopanjem od odstavka 6 tega člena Nadzorni odbor odločitve o sprejetju uredb v skladu s členom 4(3) sprejema s kvalificirano večino svojih članov, kakor je določena v členu 16(4) PEU in v členu 3 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi, ki je priložen k PEU in PDEU, za člane, ki zastopajo organe sodelujočih držav članic. Vsak od štirih predstavnikov ECB, ki jih imenuje Svet ECB, ima glas, ki ustreza mediani glasov drugih članov.

8. Nadzorni odbor brez poseganja v člen 6 izvede pripravljala dela v zvezi z nadzorniškimi nalogami, ki se prenesejo na ECB, in Svetu ECB predlaga dokončne osnutke odločitev, ki naj bi jih ta sprejel, v skladu s postopkom, ki ga določi ECB. Osnutki odločitev se istočasno pošljejo pristojnim nacionalnim organom zadevnih držav članic. Šteje se, da je osnutek odločitve sprejet, če mu Svet ECB ne ugovarja v obdobju, ki se določi po prej navedenem postopku, vendar ne presega desetih delovnih dni. Če pa se sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ne strinja z osnutkom odločitve Nadzornega odbora, se uporabi postopek iz člena 7(8). V izrednih razmerah navedeno obdobje ne presega 48 ur. Če Svet ECB ugovarja osnutku odločitve, pisno navede razloge za to, zlasti pomisleke v zvezi z monetarno politiko. Če se odločitev zaradi ugovora Sveta ECB spremeni, lahko sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ECB uradno sporoči razloge za nestrinjanje z ugovorom in uporabi se postopek iz člena 7(7).

9. Nadzornemu odboru pri njegovih dejavnostih za poln delovni čas pomaga sekretariat, vključno s pripravami na sestanke.

10. Nadzorni odbor z glasovanjem v skladu s pravili iz odstavka 6 izmed svojih članov izbere usmerjevalni odbor v bolj omejeni sestavi, ki podpira njegove dejavnosti, vključno s pripravami na sestanke.

Usmerjevalni odbor Nadzornega odbora nima nobenih pristojnosti za odločanje. Usmerjevalnemu odboru predseduje predsednik ali, če je predsednik izjemoma odsoten, podpredsednik Nadzornega odbora. Sestava usmerjevalnega odbora zagotavlja pravično ravnotežje in rotacijo med pristojnimi nacionalnimi organi. Sestavlja ga največ deset članov, vključno s predsednikom, podpredsednikom in enim dodatnim predstavnikom iz ECB. Usmerjevalni odbor pripravljalne naloge opravlja v interesu Unije kot celote in popolnoma pregledno sodeluje z Nadzornim odborom.

11. Sestankov Nadzornega odbora se lahko kot opazovalec na povabilo udeleži predstavnik Komisije. Opazovalci nimajo dostopa do zaupnih podatkov v zvezi s posameznimi institucijami.

12. Svet ECB sprejme notranja pravila, ki podrobno določajo njegove odnose z Nadzornim odborom. Prav tako Nadzorni odbor sprejme svoj poslovnik, pri čemer glasuje v skladu s pravili iz odstavka 6. Tako notranja pravila kot poslovnik se javno objavita. Poslovnik Nadzornega odbora zagotavlja enako obravnavanje vseh sodelujočih držav članic.

Člen 27

Poklicna skrivnost in izmenjava informacij

1. Za člane Nadzornega odbora, osebje ECB in osebje, napoteno iz sodelujočih držav članic, ki opravlja nadzorniške dolžnosti, veljajo zahteve po varovanju poklicne skrivnosti iz člena 37 Statuta ESCB in ECB ter upoštevni pravnih aktov Unije tudi po prenehanju opravljanja teh dolžnosti.

ECB zagotavlja, da za posameznike, ki neposredno ali posredno in stalno ali občasno opravljajo kakršne koli storitve, povezane z izvajanjem nadzorniških dolžnosti, veljajo enakovredne zahteve po varovanju poklicne skrivnosti.

2. ECB lahko pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v okviru omejitev in pod pogoji, določenimi v upoštevni pravi Unije, izmenjuje informacije z nacionalnimi organi ali organi Unije, v primerih ko pristojni nacionalni organi v skladu z upoštevni pravom Unije lahko razkrijejo informacije navedenim subjektom oziroma ko države članice v skladu z upoštevni pravom Unije lahko dovolijo taka razkritja.

Člen 28**Sredstva**

ECB je odgovorna za zagotavljanje potrebnih finančnih in človeških virov za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo.

Člen 29**Proračun in zaključni račun**

1. Izdatki, ki jih ima ECB zaradi opravljanja nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, so v okviru njenega proračuna navedeni ločeno.

2. ECB v okviru poročila iz člena 20 podrobno poroča o delu proračuna, namenjenemu nadzornim nalogam. Zaključni račun ECB, pripravljen in objavljen v skladu s členom 26.2 Statuta ESCB in ECB, vključuje prihodke in odhodke v zvezi z nadzorniškimi nalogami.

3. V skladu s členom 27.1 Statuta ESCB in ECB je del zaključnega računa, ki se nanaša na nadzor, predmet revizije.

Člen 30**Nadomestila za nadzor**

1. ECB kreditnim institucijam s sedežem v sodelujočih državah članicam in podružnicam, ki jih v sodelujoči državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v nesodelujoči državi članici, zaračunava letno nadomestilo za nadzor. Nadomestilo krije izdatke ECB v zvezi z nalogami, ki se nanjo prenesejo s členoma 4 in 6 te uredbe. To nadomestilo ne presega izdatkov, povezanih z omenjenimi nalogami.

2. Višina nadomestila, ki se zaračuna kreditni instituciji ali podružnici, se izračuna v skladu s postopki, ki jih določi in vnapije objavi ECB.

ECB pred opredelitvijo teh postopkov izvede odprta javna posvetovanja, preuči morebitne povezane stroške in koristi ter objavi rezultate teh posvetovanj in preučitev.

3. Nadomestila se izračunajo na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah in temeljijo na objektivnih merilih, povezanih s pomembnostjo in profilom tveganosti zadevne kreditne institucije, vključno z njeno tveganju prilagojeno aktivo.

Podlaga za izračun letnega nadomestila za nadzor za posamezno koledarsko leto so izdatki v zvezi z nadzorom kreditnih institucij in podružnic v tem letu. ECB lahko zahteva predplačila letnega nadomestila za nadzor, ki temeljijo na razumni oceni.

ECB se pred odločitvijo o dokončni višini nadomestila posvetuje s pristojnim nacionalnim organom, da bi zagotovila, da nadzor ostane stroškovno učinkovit in razumen za vse zadevne kreditne institucije in podružnice. ECB kreditne institucije in podružnice obvesti o osnovi za izračun letnega nadomestila za nadzor.

4. ECB poroča v skladu s členom 20.

5. Ta člen ne posega v pravico pristojnih nacionalnih organov, da zaračunajo nadomestila v skladu z nacionalnim pravom in, kolikor nadzorniške naloge niso bile prenesene na ECB ali če gre za stroške, nastale pri sodelovanju z ECB in zagotavljanju pomoči ECB oziroma izpolnjevanju njenih navodil, v skladu z upoštevnim pravom Unije ter ob upoštevanju ureditve za izvajanje te uredbe, vključno s členoma 6 in 12.

Člen 31**Osebe in izmenjave osebja**

1. ECB skupaj z vsemi pristojnimi nacionalnimi organi vzpostavi ureditev, s katero zagotovi ustrezne izmenjave osebja s pristojnimi nacionalnimi organi in med njimi ter ustrezno vzajemno napotitev osebja.

2. ECB lahko po potrebi zahteva, naj se v nadzorniške skupine pristojnih nacionalnih organov, ki v skladu s to uredbo sprejemajo nadzorne ukrepe za kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključijo tudi osebe pristojnih nacionalnih organov drugih sodelujočih držav članic.

3. ECB oblikuje in ohranja celovite in uradne postopke, tudi kar zadeva etična vprašanja, in sorazmerne roke za vnaprejšnjo oceno in preprečevanje morebitnih nasprotij interesov zaradi sledeče zaposlitve v naslednjih dveh letih članov Nadzornega odbora in članov osebja ECB, vključenih v nadzorne dejavnosti, ter zagotovi ustrezna razkritja ob upoštevanju veljavnih pravil o varstvu osebnih podatkov.

Navedeni postopki ne posegajo v uporabo strožjih nacionalnih pravil. Za člane Nadzornega odbora, ki so predstavniki pristojnih nacionalnih organov, se ti postopki določijo in izvajajo v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi ter brez poseganja v veljavno nacionalno pravo.

Za člane osebja ECB, ki sodelujejo v nadzornih dejavnostih, se v okviru teh postopkov določijo kategorije položajev, za katere se takšna ocena uporablja, in roki, ki so sorazmerni s funkcijami teh članov osebja pri nadzornih dejavnostih v času njihove zaposlitve pri ECB.

4. ECB postopki iz odstavka 3 nalagajo, da oceni, ali obstajajo zadržki, da bi člani Nadzornega odbora po prenehanju svoje funkcije opravljali plačano delo v institucijah zasebnega sektorja, za katerih nadzor je odgovorna ECB.

Postopki iz odstavka 3 se praviloma uporabljajo še dve leti po tem, ko članom Nadzornega odbora preneha mandat, in se lahko na podlagi ustrezne obrazložitve prilagodijo sorazmerno s funkcijami, ki so se opravljale med tem mandatom, in obdobjem trajanja mandata.

5. Letno poročilo ECB v skladu s členom 20 vključuje podrobne informacije, vključno s statističnimi podatki o uporabi postopkov iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

POGLAVJE V

Splošne in končne določbe

Člen 32

Pregled

Komisija do 31. decembra 2015 in zatem vsaka tri leta objavi poročilo o uporabi te uredbe s posebnim poudarkom na spremljanju morebitnega vpliva na nemoteno delovanje notranjega trga. V tem poročilu med drugim oceni:

- (a) delovanje EMN v okviru ESFS in vpliv nadzornih dejavnosti ECB na interese Unije kot celote ter skladnost in celovitost notranjega trga za finančne storitve, vključno z morebitnim vplivom na strukture nacionalnih bančnih sistemov v Uniji ter z vidika učinkovitosti sodelovanja in dogovorov o izmenjavi informacij med EMN in pristojnimi nacionalnimi organi nesodelujočih držav članic;
- (b) delitev nalog med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v okviru EMN, učinkovitost praktičnih organizacijskih ureditev, ki jih sprejme ECB, ter učinek EMN na delovanje preostalih kolegijev nadzornikov;
- (c) učinkovitost pooblastil ECB za nadzor in sankcioniranje ter ustreznost dodeljevanja dodatnih pooblastil ECB za sankcioniranje, tudi v zvezi z osebami, ki niso kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi;
- (d) primernost sprejetih ureditev za makrobonitetne naloge in orodja na podlagi člena 5 oziroma za izdajo in odvzem dovoljenj na podlagi člena 14;

- (e) učinkovitost ureditev glede neodvisnosti in odgovornosti;
- (f) sodelovanje med ECB in EBA;
- (g) primernost ureditev upravljanja, vključno s sestavo Nadzornega odbora in načinom glasovanja v njem ter njegovim odnosom do Sveta ECB, pa tudi sodelovanje v Nadzornem odboru med državami članicami, katerih valuta je euro, in drugimi državami članicami, ki sodelujejo pri EMN;
- (h) sodelovanje med ECB in pristojnimi organi nesodelujočih držav članic ter vplivi EMN na te države članice;
- (i) učinkovitost pritožbenega mehanizma zoper odločitve ECB;
- (j) stroškovno učinkovitost EMN;
- (k) morebiten vpliv uporabe člena 7(6), 7(7) in 7(8) na delovanje in celovitost EMN;
- (l) učinkovitost ločevanja med funkcijami nadzora in monetarne politike v okviru ECB ter ločevanja finančnih sredstev, namenjenih nadzorniškim nalogam, od proračuna ECB ob upoštevanju morebitnih sprememb upoštevanih pravnih določb, tudi na ravni primarnega prava;
- (m) fiskalne vplive, ki jih imajo nadzorniške odločitve, sprejete v okviru EMN, na sodelujoče države članice, in vpliv morebitnih sprememb v zvezi z ureditvami za financiranje reševanja;
- (n) možnosti za nadaljnji razvoj EMN ob upoštevanju morebitnih sprememb ustreznih določb, tudi na ravni primarnega prava, in ob upoštevanju, ali temeljnega razloga za institucionalne določbe v tej uredbi ni več, vključno z možnostjo za celovito usklajevanje pravic in obveznosti držav članic, katerih valuta je euro, in drugih sodelujočih držav članic.

Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Po potrebi priloži ustrezne predloge.

Člen 33

Prehodne določbe

1. ECB do 4. maja 2014 objavi okvir iz člena 6(7).

2. ECB naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, prevzame 4. novembra 2014, ob upoštevanju izvedbene ureditve in ukrepov iz tega odstavka.

Po 3. novembru 2013 ECB v uredbah in sklepih objavi podrobno operativno ureditev za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo.

Od 3. novembra 2013 ECB pošilja Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji četrtna poročila o napredku pri operativnem izvajanju te uredbe.

Če se na podlagi poročil iz tretjega pododstavka tega odstavka ter po njihovi obravnavi v Evropskem parlamentu in Svetu izkaže, da ECB 4. novembra 2014, ne bo pripravljena v celoti opravljati svojih nalog, lahko ECB sprejme sklep, s katerim se določi datum, poznejši od tistega iz prvega pododstavka tega odstavka, da bi se ob prehodu z nacionalnega nadzora na EMN zagotovila kontinuiteta, ter da se glede na razpoložljivost osebja vzpostavijo ustrezni postopki poročanja in ureditve sodelovanja s pristojnimi nacionalnimi organi v skladu s členom 6.

3. Ne glede na odstavek 2 in brez poseganja v izvajanje preiskovalnih pooblastil, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, lahko začne ECB od 3. novembra 2013 opravljati naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, razen sprejemanja nadzorniških odločitev, v zvezi z katerokoli kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, potem ko naslovi ustrezno odločitev na zadevne subjekte in pristojne nacionalne organe.

Ne glede na odstavek 2 lahko začne ECB takoj opravljati naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v zvezi z določeno kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, če ESM soglasno zahteva, da ECB prevzame neposreden

nadzor zadevne kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kot predpogoj za njegovo neposredno dokapitalizacijo, potem ko naslovi ustrezno odločitev na zadevne subjekte in pristojne nacionalne organe.

4. ECB lahko od 3. novembra 2013 z namenom, da bi lahko prevzela svoje naloge, od pristojnih nacionalnih organov in oseb iz člena 10(1) zahteva, naj predložijo vse informacije, ki jih potrebuje za izvedbo celovite ocene kreditnih institucij sodelujoče države članice, vključno z oceno bilance stanja. ECB takšno oceno izvede vsaj v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso zajete v členu 6(4). Kreditna institucija in pristojni organ predložita zahtevane informacije.

5. Za kreditne institucije, ki jim sodelujoče države članice izdajo dovoljenje na 3. november 2013 ali, kadar je ustrezno, na datum iz odstavkov 2 in 3 tega člena, se šteje, da imajo dovoljenje v skladu s členom 14 ter lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. Pristojni nacionalni organi pred datumom začetka uporabe te uredbe ali, kadar je ustrezno, pred datumom iz odstavkov 2 in 3 tega člena ECB sporočijo identiteto navedenih kreditnih institucij skupaj s poročilom o preteklem nadzoru in profilom tveganosti zadevnih institucij ter vse nadaljnje informacije, ki jih zahteva ECB. Informacije predložijo v obliki, ki jo zahteva ECB.

6. Ne glede na člen 26(7) se do 31. decembra 2015 glasovanje s kvalificirano večino in glasovanje z navadno večino uporabljata skupaj za sprejemanje uredb iz člena 4(3).

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati peti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 15. oktobra 2013

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS